RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1083/2006

af 11. juli 2006

om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 161,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge traktatens artikel 158 skal Fællesskabet for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikterne. Ifølge traktatens artikel 159 skal denne indsats støttes gennem strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter.

(2) Samhørighedspolitikken bør bidrage til at forbedre væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen ved at integrere Fællesskabets prioriteter for bæredygtig udvikling som fastsat af Det Europæiske Råd på møderne i Lissabon den 23.-24. marts 2000 og i Göteborg den 15. juni 2001-16. juni 2001.

(3) De økonomiske, sociale og territoriale forskelle på såvel regionalt som nationalt plan er tiltaget i den udvidede Europæiske Union. Foranstaltninger med henblik på konvergens, konkurrenceevnen og beskæftigelsen bør derfor forbedres overalt i Fællesskabet.

(4) Stigningen i antallet af land- og søgrænser i Fællesskabet og udvidelsen af dets territorium betyder, at merværdien af det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde i Fællesskabet bør øges.

(5) Samhørighedsfonden bør integreres i programmeringen af strukturstøtten med henblik på at sikre større sammenhæng mellem de forskellige fondes intervention.

(6) Det bør fastlægges, hvilken rolle instrumenterne for støtte til landdistriktudvikling, det vil sige Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (EUFUL) ([5]), og til fiskerisektoren, en europæisk fiskerifond (EFF), bør spille. Disse instrumenter bør integreres i instrumenterne under den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik og samordnes med samhørighedspolitikkens instrumenter.

(7) De fonde, der foretager interventioner under samhørighedspolitikken, begrænses derfor til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden. Reglerne for den enkelte fond fastlægges i gennemførelsesforordninger, der udstedes i henhold til traktatens artikel 148, 161 og 162.

(8) I henhold til artikel 55 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ([6]) tager Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen den pågældende forordning op til revision senest den 31. december 2006. For at gennemføre den reform af fondene, der foreslås i nærværende forordning, bør forordning (EF) nr. 1260/1999 ophæves.

(9) For at øge merværdien af Fællesskabets samhørighedspolitik bør strukturfondenes og Samhørighedsfondens arbejde koncentreres og forenkles, og målene i forordning (EF) nr. 1260/1999 bør derfor omdefineres således, at de tilstræber medlemsstaternes og regionernes konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse og europæisk territorialt samarbejde.

(10) Inden for disse tre mål bør der på en hensigtsmæssig måde tages hensyn både til de økonomiske og sociale karakteristika og til de territoriale karakteristika.

(11) Fjernområderne bør nyde godt af særlige foranstaltninger og yderligere midler som kompensation for de ulemper, som følger af de faktorer, der er omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2.

([1]) Samstemmende udtalelse af 4.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 255 af 14.10.2005, s. 79.
([3]) EUT C 231 af 20.9.2005, s. 1.
([4]) EUT C 121 af 20.5.2005, s. 14.
([5]) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.
([6]) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 173/2005 (EUT L 29 af 2.2.2005, s. 3).

(12) Problemet med, at områder med ekstremt lav befolkningstæthed ligger afsides og har dårlige forbindelser til store markeder, jf. protokol nr. 6 om særlige bestemmelser for mål 6 inden for rammerne af strukturfondene i Finland og Sverige til tiltrædelsesakten af 1994, kræver passende økonomisk behandling som kompensation for virkningerne af disse ulemper.

(13) På baggrund af betydningen af en bæredygtig byudvikling og byernes, navnlig de mellemstore byers, bidrag til regionaludviklingen bør der tages større hensyn til dem ved at udbygge deres rolle i forbindelse med programmeringen med henblik på at fremme byfornyelse.

(14) Fondene bør ud over den indsats, der gøres af ELFUL og EFF, træffe særlige og supplerende foranstaltninger til fremme af den økonomiske diversificering i landdistrikterne og i fiskeriafhængige områder.

(15) Foranstaltningerne til fordel for områder med naturbetingede ulemper, dvs. visse øer, bjergområder og områder med lav befolkningstæthed samt visse af Fællesskabets grænseområder efter dets udvidelse, bør udbygges med henblik på at afhjælpe deres særlige udviklingsvanskeligheder.

(16) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af støtteberettigede regioner og områder. Med henblik herpå bør fastlæggelsen af de prioriterede regioner og områder på fællesskabsplan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS) ([1]).

(17) Der fastsættes et konvergensmål for medlemsstater og regioner med udviklingsefterslæb. Omfattet af konvergensmålet er de regioner, hvis bruttonationalprodukt (BNP) per capita opgjort i købekraftspariteter er på mindre end 75 % af Fællesskabets gennemsnit. De regioner, der lider under den statistiske virkning, der hænger sammen med det lavere fællesskabsgennemsnit efter EU's udvidelse, vil i den forbindelse modtage betydelig overgangsstøtte til afslutning af deres konvergensproces. Denne støtte ophører i 2013 og vil ikke blive efterfulgt af en yderligere overgangsperiode. De medlemsstater, der er omfattet af konvergensmålet, og hvis bruttonationalindkomst (BNI) er på mindre end 90 % af fællesskabsgennemsnittet, vil blive støttet via Samhørighedsfonden.

(18) Der fastsættes et mål om regional konkurrenceevne og beskæftigelse for den del af Fællesskabets område, der ikke er omfattet af konvergensmålet. De støtteberettigede regioner er mål 1-regioner i programmeringsperioden 2000-2006, som ikke længere opfylder konvergensmålets kriterium for regional støtteberettigelse og derfor modtager overgangsstøtte, samt alle Fællesskabets øvrige regioner.

(19) Der fastsættes et mål om europæisk territorialt samarbejde for land- og søgrænseregioner, for områder for tværnationalt samarbejde, der er fastlagt med henblik på foranstaltninger til fremme af en integreret territorial udvikling, og for støtte til interregionalt samarbejde og interregional udveksling af erfaringer.

(20) Forbedringen og forenklingen af samarbejdet langs Fællesskabets ydre grænser indebærer anvendelse af instrumenterne vedrørende Fællesskabets eksterne bistand, navnlig et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrumentet for førtiltrædelsesbistand oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 ([2]).

(21) EFRU's bidrag til et sådant samarbejde langs Fællesskabets ydre grænser bidrager til imødegåelse af de vigtigste regionale ubalancer i Fællesskabet og derved til en styrkelse af dets økonomiske og sociale sammenhængskraft.

(22) Fondenes aktiviteter og de operationer, som de bidrager til at finansiere, bør være sammenhængende med Fællesskabets øvrige politikker og efterleve fællesskabslovgivningen.

(23) Fællesskabets indsats bør supplere medlemsstaternes indsats eller tilstræbe at bidrage til denne. Partnerskabet bør udbygges via ordninger for deltagelse af forskellige typer partnere, navnlig regionale og lokale myndigheder, under fuld hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle ordninger.

(24) Den flerårige programmering bør tage sigte på at føre fondenes mål ud i livet ved at sikre, at de nødvendige økonomiske midler står til rådighed, og at der er sammenhæng og kontinuitet i Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats.

(25) Målene om konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse og europæisk territorialt samarbejde kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af forskellenes omfang og de begrænsede økonomiske midler i de medlemsstater og regioner, der er støtteberettigede under konvergensmålet og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan via fællesskabsfinansieringens flerårige garanti, som gør det muligt at koncentrere samhørighedspolitikken om Fællesskabets prioriteter; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

([1]) EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1888/2005 (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 1).

([2]) Se side 82 i denne EUT.

(26) Der bør fastsættes målbare mål, som medlemsstaterne i Den Europæiske Union i dens sammensætning før den 1. maj 2004 skal sigte mod gennem udgifter under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse med henblik på fremme af konkurrenceevnen og jobskabelse. Det bør fastslås, på hvilken måde opfyldelsen af disse mål bedst kan måles og rapporteres.

(27) Subsidiariteten og proportionaliteten i forbindelse med strukturfondenes og Samhørighedsfondens indsats bør styrkes.

(28) Som led i princippet om delt forvaltning bør man fastlægge betingelserne for, at Kommissionen bør udøve sine beføjelser til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget, jf. traktatens artikel 274, og klarlægge samarbejdsansvaret med medlemsstaterne. Kommissionen bør på baggrund af disse betingelser kunne forvisse sig om, at medlemsstaterne bruger fondene lovligt og formelt rigtigt samt i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i finansforordningens forstand.

(29) For at sikre en reel økonomisk virkning bør støtten fra strukturfondene i henhold til denne forordning ikke erstatte offentlige udgifter i medlemsstaterne. Efterprøvning af additionalitetsprincippet gennem partnerskab bør koncentreres om regionerne under konvergensmålet på grund af størrelsen af de finansielle midler, der afsættes til dem, og kan føre til finansiel korrektion, hvis additionaliteten ikke overholdes.

(30) Som led i sin indsats for økonomisk og social samhørighed fremmer Fællesskabet på alle fondenes gennemførelsesstadier sine mål om at afskaffe forskelsbehandling og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder som fastsat i traktatens artikel 2 og 3 samt forhindre forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

(31) Kommissionen bør fastlægge den vejledende årlige fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode, der tager hensyn til Kommissionens forslag, konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 15. december 2005-16. december 2005 og den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og sund økonomisk forvaltning [1] med henblik på at opnå en betydelig koncentration om regioner med udviklingsefterslæb, herunder de regioner, der modtager overgangsstøtte som følge af den statistiske virkning.

(32) Den finansielle koncentration om konvergensmålet bør forstærkes som følge af de større uligheder i det udvidede EU, indsatsen til fordel for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse for at hjælpe med til at forbedre konkurrenceevnen og beskæftigelsen i resten af Fællesskabet bør fastholdes, og der bør afsættes flere midler til målet om europæisk territorialt samarbejde som følge af den særlige merværdi.

(33) De årlige bevillinger, der tildeles en medlemsstat under fondene, bør begrænses af et loft, som fastsættes under hensyn til dens absorptionskapacitet.

(34) 3 % af de strukturfondsbevillinger, der tildeles medlemsstaterne under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, kan overføres til en national reserve til belønning af resultater.

(35) De bevillinger, der er til rådighed under fondene, bør til brug for programmeringen indekseres ved anvendelse af en fast sats.

(36) For at øge samhørighedspolitikkens strategiske indhold og fremme dens gennemsigtighed via integrering af Fællesskabets prioriteter bør Rådet vedtage strategiske retningslinjer på forslag af Kommissionen. Rådet bør undersøge medlemsstaternes gennemførelse af disse retningslinjer på grundlag af en strategisk rapport fra Kommissionen.

(37) På grundlag af de af Rådet vedtagne strategiske retningslinjer er det hensigtsmæssigt, at hver medlemsstat i samråd med Kommissionen udarbejder et nationalt referencedokument vedrørende sin udviklingsstrategi, som udgør rammen om udarbejdelsen af de operationelle programmer. På grundlag af den nationale strategi bør Kommissionen notere sig den nationale strategiske referenceramme og træffer afgørelse om visse elementer heri.

(38) Programmeringen og forvaltningen af strukturfondene bør forenkles under hensyn til deres særlige karakteristika ved at fastsætte, at de operationelle programmer skal finansieres af enten EFRU eller ESF, der begge som supplement og i begrænset omfang kan finansiere foranstaltninger, der er omfattet af den anden fonds interventionsområde.

(39) For at forbedre Samhørighedsfondens og EFRU's komplementaritet og forenkle gennemførelsen heraf bør disse to fondes interventioner programmeres samlet i de operationelle programmer for transport og miljø og have national geografisk dækning.

(40) Programmeringen bør sikre samordning af fondene indbyrdes og med de andre eksisterende finansielle instrumenter og EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF). Denne samordning bør også omfatte udarbejdelse af komplekse finansielle ordninger og offentlig-private partnerskaber.

[1] EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

(41) Det bør sikres, at især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder får bedre adgang til finansiering og innovativ finansieringsteknik og til at investere i offentlig-private partnerskaber og andre projekter, som er nævnt i en integreret plan for bæredygtig byudvikling. Medlemsstaterne kan beslutte at vælge en holdingfond ved indgåelse af offentlige kontrakter i medfør af lovgivningen om offentlige indkøb, herunder enhver undtagelse i national ret, som er forenelig med fællesskabslovgivningen. I andre tilfælde, hvor medlemsstaterne er forvisset om, at lovgivningen om offentlige indkøb ikke finder anvendelse, berettiger definitionen af EIF's og EIB's opgaver, at medlemsstaterne yder dem støtte, som er et direkte finansielt bidrag fra operationelle programmer i form af donation. På samme vilkår kan national ret gøre det muligt at yde støtte til andre finansieringsinstitutter uden indkaldelse af forslag.

(42) I forbindelse med vurdering af større produktionsfremmende investeringsprojekter bør Kommissionen råde over alle de fornødne oplysninger for at afgøre, om fondenes finansielle bidrag bevirker et betydeligt tab af arbejdspladser andre steder i EU, for at sikre, at fællesskabsmidler ikke støtter flytning inden for EU.

(43) Programmeringsperioden udgør én periode på syv år med henblik på at opretholde den forenkling af forvaltningssystemet, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1260/1999.

(44) Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne kan inden for de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU, fastlægge en ordning for det interregionale samarbejde og tage hensyn til særlige karakteristika ved områder med naturbetingede ulemper.

(45) Af hensyn til den nødvendige forenkling og decentralisering bør programmeringen og den økonomiske forvaltning alene gælde operationelle programmer og prioriterede opgaver, således at EF-støtterammen og programtillægget i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999 ikke længere bør finde anvendelse.

(46) Medlemsstaterne, regionerne og forvaltningsmyndighederne kan inden for de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, videredelegere prioriteterne vedrørende byfornyelse til bymyndighederne.

(47) Den yderligere tildeling som kompensation for de ekstra omkostninger, som fjernområderne står over for, bør integreres i de operationelle programmer, som EFRU finansierer i de pågældende regioner.

(48) Der bør fastsættes særskilte ordninger for virkeliggørelsen af målet om europæisk territorialt samarbejde, som finansieres af EFRU.

(49) Kommissionen bør kunne godkende store projekter, som er nævnt i de operationelle programmer, om nødvendigt i samråd med EIB, med henblik på at vurdere deres formål og virkning og ordningerne for den planlagte brug af fællesskabsmidler.

(50) Det bør specificeres, hvilke aktionstyper fonden skal yde støtte i form af teknisk bistand til.

(51) Det er nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til hjælp til medlemsstaternes projektforberedelse og -vurdering. EIB har en rolle at udfylde i forbindelse med ydelse af denne bistand og kan modtage støtte fra Kommissionen med henblik herpå.

(52) På samme måde bør det bestemmes, at Kommissionen kan yde EIF støtte med henblik på at gennemføre en evaluering af, om mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder har behov for adgang til innovative finansieringstekniske instrumenter.

(53) Af samme grunde kan Kommissionen yde støtte til EIB og EIF med henblik på at iværksætte tekniske bistandsforanstaltninger inden for bæredygtig byudvikling eller støtte omstruktureringsforanstaltninger, der bidrager til en bæredygtig økonomisk aktivitet i områder, der er alvorligt ramt af den økonomiske krise.

(54) Effektiviteten af fondenes interventioner afhænger også af, om der indgår en pålidelig evaluering i programmeringen og overvågningen. Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende bør præciseres.

(55) Medlemsstaterne kan inden for deres nationale rammebeløb under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse afsætte en lille reserve til hurtig reaktion på uventede sektorspecifikke eller lokale begivenheder som følge af socioøkonomisk omstrukturering eller virkninger af handelsaftaler.

(56) Det bør fastlægges, hvilke udgifter i en medlemsstat der kan sidestilles med offentlige udgifter i forbindelse med beregningen af det samlede nationale offentlige bidrag til et operationelt program; det er med henblik herpå hensigtsmæssigt at henvise til bidraget fra det »offentretlige organ« som defineret i Fællesskabets direktiver om offentlige indkøb, fordi sådanne organer omfatter flere typer offentlige eller private organer, der er oprettet for at varetage opgaver af almen interesse, som ikke er af industriel eller kommerciel karakter, og som kontrolleres af staten eller regionale og lokale myndigheder.

(57) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke elementer der skal lægges til grund for gradueringen af fondenes bidrag til de operationelle programmer, navnlig for at øge fællesskabsmidlernes multiplikatoreffekt. Det er også hensigtsmæssigt, at der på grundlag af fondens og målsætningens art fastsættes maksimumslofter, som bidragene fra fondene ikke må overskride.

(58) Det er desuden nødvendigt at definere begrebet indkomstskabende projekt og at opstille de nødvendige fællesskabsprincipper og -regler for beregningen af fondenes bidrag; for nogle investeringers vedkommende er det ikke muligt at foretage et forudgående objektivt skøn over indtægterne, og der skal derfor defineres en metodologi for at sikre, at denne indtægt udelukkes fra offentlig finansiering.

(59) Datoerne for begyndelse og udløb af de perioder, hvor udgifter er støtteberettigede, bør fastsættes, så der sikres en ensartet og rimelig regel for anvendelse af strukturfondene i Fællesskabet; for at lette gennemførelsen af de operationelle programmer bør det fastsættes, at datoen for begyndelse af den periode, hvor udgiften er støtteberettiget, kan ligge før den 1. januar 2007, hvis den pågældende medlemsstat forelægger et operationelt program før denne dato.

(60) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ([1]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond ([2]) og Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om Samhørighedsfonden ([3]), bør der fastsættes nationale regler om udgifters støtteberettigelse.

(61) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondenes interventioner bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringer i erhvervsvirksomheder er langsigtede, og forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe en uretmæssig fordel. Det er nødvendigt at sikre, at investeringer, der er omfattet af fondenes interventioner, kan afskrives over en tilstrækkeligt lang periode.

(62) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre en velfungerende forvaltning og velfungerende kontrolsystemer. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastlægge de generelle principper og de nødvendige funktioner, som kontrolsystemerne for alle operationelle programmer skal opfylde på grundlag af den gældende fællesskabslovgivning i programmeringsperioden 2000-2006.

(63) Det er derfor nødvendigt at udpege én forvaltningsmyndighed for hvert operationelt program, og at klarlægge dens ansvar og revisionsmyndighedens funktioner. Det er også nødvendigt at sikre ensartede kvalitetsstandarder for attestering af udgifter og betalingsanmodninger, før disse sendes til Kommissionen. Det er nødvendigt at klarlægge arten og kvaliteten af de oplysninger, som disse anmodninger er baseret på, og med henblik herpå at fastlægge, hvordan attesteringsmyndigheden skal fungere.

(64) Det er nødvendigt at overvåge de operationelle programmer for at sikre kvaliteten af deres gennemførelse. Med henblik herpå bør der oprettes overvågningsudvalg, hvis ansvar bør fastlægges sammen med de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og rammen for behandlingen af disse oplysninger. For at forbedre udvekslingen af oplysninger om gennemførelsen af operationelle programmer bør princippet om udveksling af data ad elektronisk vej indføres.

(65) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne bør medlemsstaterne have hovedansvaret for gennemførelsen af og kontrollen med interventionerne.

(66) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, attestering af udgifter og forebyggelse, konstatering og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabsretten bør fastlægges med henblik på at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af de operationelle programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, efter hvilke procedurer medlemsstaterne sikrer, at systemerne er på plads og fungerer tilfredsstillende.

(67) Uden at Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol indskrænkes, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen som led i sin strategi for kontrol med nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.

(68) Omfanget og intensiteten af Fællesskabets kontrol bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af Fællesskabets bidrag. Når en medlemsstat er hovedkilde til finansieringen af et program, bør den pågældende medlemsstat have mulighed for at tilrettelægge visse elementer af kontrolordningerne efter nationale regler. Samtidig er det nødvendigt dels at slå fast, at Kommissionen skelner mellem, med hvilke midler medlemsstaterne bør varetage funktionerne attestering af udgifter og efterprøvning af forvaltnings- og kontrolsystemet, dels at fastlægge de betingelser, hvorunder Kommissionen er berettiget til at begrænse sin egen revision og henholde sig til de nationale organers forsikringer.

([1]) Se side 1 i denne EUT.
([2]) Se side 12 i denne EUT.
([3]) Se side 79 i denne EUT.

(69) Acontobetalingen ved starten af de operationelle programmer sikrer en jævn cash flow, som letter betalingerne til modtagerne i forbindelse med det operationelle programs gennemførelse. Der bør fastsættes bestemmelser for acontobetalinger for strukturfondene på 5 % (for medlemsstater før den 1. maj 2004) og på 7 % (for medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 eller senere) og for Samhørighedsfonden på 7,5 % (for medlemsstater af EU i dens sammensætning før den 1. maj 2004) og på 10,5 % (for medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 eller senere) for at bidrage til at fremskynde gennemførelsen af de operationelle programmer.

(70) Ud over suspension af betalinger, når der konstateres alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, bør der kunne træffes foranstaltninger, som gør det muligt for den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede at afbryde betalinger, hvis der er tegn på, at disse systemer ikke fungerer forsvarligt.

(71) Reglen om automatisk frigørelse vil fremskynde gennemførelsen af programmerne. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at fastlægge reglerne for anvendelsen heraf og fastslå, hvilke dele af budgetforpligtelsen der kan udelukkes herfra, navnlig når forsinkelserne i gennemførelsen skyldes omstændigheder, som er uafhængige af den berørte part, eller som er unormale eller uforudselige, og hvis følger ikke kan undgås på trods af den udviste omhu.

(72) Procedurerne for afslutning bør forenkles ved at gøre det muligt for de medlemsstater, der ønsker det, efter en af dem selvvalgt tidsplan delvis at afslutte et operationelt program for så vidt angår de operationer, der er gennemført; der bør sikres en egnet ramme herfor.

(73) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør træffes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]). Kommissionen skal vedtage de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning for at sikre gennemsigtighed og afklare, hvilke bestemmelser der finder anvendelse på forvaltningen af de operationelle programmer for så vidt angår klassificering af udgifter, finansieringsteknik, forvaltning og kontrol, elektronisk dataudveksling og offentlig omtale, efter at Koordinationsudvalget for Fondene har afgivet udtalelse i sin egenskab af forvaltningsudvalg. Det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen offentliggør listen over områder, der er støtteberettiget i henhold til målet om europæisk territorialt samarbejde i medfør af kriterierne i denne forordning, vejledningen i gennemførelse af cost-benefit-analyser, der er nødvendige i forbindelse med forberedelse og forelæggelse af store projekter og indkomstskabende projekter, de vejledende retningslinjer for evaluering og listen over aktioner, der er berettiget til teknisk bistand på Kommissionens initiativ efter høring af Koordinationsudvalget for Fondene, der fungerer som et rådgivende udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I	Mål og generelle bestemmelser	36
KAPITEL I	Anvendelsesområde og definitioner	36
Artikel 1	Emne	36
Artikel 2	Definitioner	36
KAPITEL II	Mål og opgaver	36
Artikel 3	Mål	36
Artikel 4	Instrumenter og opgaver	37
KAPITEL III	Geografiske støttekriterier	37
Artikel 5	Konvergens	37
Artikel 6	Regional konkurrenceevne og beskæftigelse	38
Artikel 7	Europæisk territorialt samarbejde	38
Artikel 8	Overgangsstøtte	38
KAPITEL IV	Interventionsprincipper	38
Artikel 9	Komplementaritet, sammenhæng, koordination og overensstemmelse	38
Artikel 10	Programmering	39
Artikel 11	Partnerskab	39
Artikel 12	Gennemførelsens territoriale niveau	39
Artikel 13	Proportionel intervention	39
Artikel 14	Delt forvaltning	39
Artikel 15	Additionalitet	40
Artikel 16	Ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling	40
Artikel 17	Bæredygtig udvikling	40
KAPITEL V	Finansiel ramme	40
Artikel 18	Samlede midler	40
Artikel 19	Midler til konvergensmålet	41
Artikel 20	Midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	41
Artikel 21	Midler til målet om europæisk territorialt samarbejde	41
Artikel 22	Ikke-overførbare midler	42
Artikel 23	Midler til resultatsreserven	42
Artikel 24	Midler til teknisk bistand	42
AFSNIT II	Strategisk tilgang til samhørighed	42
KAPITEL I	Strategiske fællesskabsretningslinjer for samhørighed	42
Artikel 25	Indhold	42
Artikel 26	Vedtagelse og revision	42
KAPITEL II	National strategisk referenceramme	43
Artikel 27	Indhold	43
Artikel 28	Udarbejdelse og vedtagelse	43

KAPITEL III	Strategisk opfølgning	44
Artikel 29	Medlemsstaternes strategiske rapporter	44
Artikel 30	Kommissionens strategiske rapport og drøftelse af samhørighedspolitikken	44
Artikel 31	Samhørighedsrapport	44
AFSNIT III	Programmering	45
KAPITEL I	Generelle bestemmelser om strukturfondene og samhørighedsfonden	45
Artikel 32	Udarbejdelse og godkendelse af operationelle programmer	45
Artikel 33	Revision af operationelle programmer	45
Artikel 34	Fondenes særlige karakteristika	45
Artikel 35	Geografisk anvendelsesområde	45
Artikel 36	Den Europæiske Investeringsbanks og Den Europæiske Investeringsfonds deltagelse	46
KAPITEL II	Programmeringens indhold	46
1. AFDEL ING	Operationelle programmer	46
Artikel 37	Operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	46
Artikel 38	Operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde	47
2. AFDELING	Store projekter	47
Artikel 39	Indhold	47
Artikel 40	Oplysninger til Kommissionen	47
Artikel 41	Kommissionens beslutning	48
3. AFDEL ING	Globaltilskud	48
Artikel 42	Almindelige bestemmelser	48
Artikel 43	Gennemførelsesbestemmelser	48
4. AFDEL ING	Finansieringsteknik	48
Artikel 44	Finansieringstekniske instrumenter	48
5. AFDEL ING	Teknisk bistand	49
Artikel 45	Teknisk bistand på Kommissionens initiativ	49
Artikel 46	Teknisk bistand fra medlemsstaterne	49
AFSNIT IV	Effektivitet	50
KAPITEL I	Evaluering	50
Artikel 47	Almindelige bestemmelser	50
Artikel 48	Medlemsstaternes ansvar	50
Artikel 49	Kommissionens ansvar	50
KAPITEL II	Reserver	51
Artikel 50	National resultatreserve	51
Artikel 51	National reserve til uforudsete udgifter	51

AFSNIT V	Fondenes finansielle bidrag	51
KAPITEL I	Fondenes bidrag	51
Artikel 52	Graduering af bidragssatserne	51
Artikel 53	Fondenes bidrag	51
Artikel 54	Andre bestemmelser	52
KAPITEL II	Indtægtsskabende projekter	52
Artikel 55	Indtægtsskabende projekter	52
KAPITEL III	Udgifters støtteberettigelse	53
Artikel 56	Udgifters støtteberettigelse	53
KAPITEL IV	Operationers varighed	53
Artikel 57	Operationers varighed	53
AFSNIT V	Forvaltning, overvågning og kontrol	53
KAPITEL I	Forvaltnings- og kontrolsystemer	53
Artikel 58	Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer	53
Artikel 59	Udpegelse af myndigheder	54
Artikel 60	Forvaltningsmyndighedens funktioner	54
Artikel 61	Attesteringsmyndighedens funktioner	55
Artikel 62	Revisionsmyndighedens funktioner	55
KAPITEL II	Overvågning	56
Artikel 63	Overvågningsudvalg	56
Artikel 64	Sammensætning	56
Artikel 65	Opgaver	56
Artikel 66	Overvågningsordninger	56
Artikel 67	Årsrapport og endelig rapport om gennemførelsen	56
Artikel 68	Årlig gennemgang af programmerne	57
KAPITEL III	Information og offentlighed	58
Artikel 69	Information og offentlighed	58
KAPITEL IV	Medlemsstaternes og kommissionens ansvar	58
AFDELING 1	Medlemsstaternes ansvar	58
Artikel 70	Forvaltning og kontrol	58
Artikel 71	Etablering af forvaltnings- og kontrolsystemer	58
AFDELING 2	Kommissionens ansvar	59
Artikel 72	Kommissionens ansvar	59
Artikel 73	Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder	59
AFDELING 3	Proportionalitet i forbindelse med kontrol af operationelle programmer	59
Artikel 74	Proportionale kontrolordninger	59
AFSNIT VII	Økonomisk forvaltning	60
KAPITEL I	Økonomisk forvaltning	60
AFDEL ING 1	Budgetforpligtelser	60
Artikel 75	Budgetforpligtelser	60

AFDEL ING 2	Fælles regler for betalinger	60
Artikel 76	Fælles regler for betalinger	60
Artikel 77	Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen	60
Artikel 78	Udgiftsoversigt	61
Artikel 79	Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger	61
Artikel 80	Ubeskårne betalinger til modtagerne	62
Artikel 81	Brug af euroen	62
AFDEL ING 3	Forfinansiering	62
Artikel 82	Betaling	62
Artikel 83	Renter	62
Artikel 84	Udligning	62
AFDEL ING 4	Mellemliggende betalinger	63
Artikel 85	Mellemliggende betalinger	63
Artikel 86	Godtagelse af betalingsanmodninger	63
Artikel 87	Dato for indgivelse af betalingsanmodninger og frister for betaling	63
AFDEL ING 5	Afslutning af programmet og betaling af saldoen	63
Artikel 88	Delvis afslutning	63
Artikel 89	Betingelser for betaling af saldoen	63
Artikel 90	Adgang til bilag	64
AFDEL ING 6	Afbrydelse af betalingsfristen og suspension af betalinger	64
Artikel 91	Afbrydelse af betalingsfristen	64
Artikel 92	Suspension af betalinger	64
AFDEL ING 7	Automatisk frigørelse	65
Artikel 93	Principper	65
Artikel 94	Afbrydelsesperiode for store projekter og støtteordninger	65
Artikel 95	Afbrydelsesperiode som følge af søgsmål og rekurs	65
Artikel 96	Undtagelser fra automatisk frigørelse	65
Artikel 97	Procedure	65
KAPITEL II	Finansielle korrektioner	66
Afdeling 1	Medlemsstaternes finansielle korrektioner	66
Artikel 98	Medlemsstaternes finansielle korrektioner	66
AFDEL ING 2	Kommissionens finansielle korrektioner	66
Artikel 99	Kriterier for korrektionerne	66
Artikel 100	Procedure	66
Artikel 101	Medlemsstaternes forpligtelser	67
Artikel 102	Tilbagebetaling	67
AFSNIT VIII	Udvalg	67
KAPITEL I	Koordinationsudvalget for fondene	67
Artikel 103	Udvalg og procedurer	67
KAPITEL II	Udvalget i henhold til traktatens artikel 147	67
Artikel 104	Udvalget i henhold til traktatens artikel 147	67

AFSNIT IX	Afsluttende bestemmelser	68
Artikel 105	Overgangsbestemmelser	68
Artikel 106	Revisionsklausul	68
Artikel 107	Ophævelse	68
Artikel 108	Ikrafttræden	68
BILAG I	Årlig fordeling af forpligtelsesbevillinger for 2007 til 2013	70
BILAG II	Finansiel ramme	71
BILAG III	Lofter for medfinansieringssatser	75
BILAG IV	Udgiftskategorier	76

AFSNIT I

Mål og generelle bestemmelser

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Emne

Denne forordning fastsætter generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF) (i det følgende benævnt »strukturfondene«) og Samhørighedsfonden, jf. dog de specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 1080/2006, (EF) nr. 1081/2006 og (EF) nr. 1084/2006.

Denne forordning fastlægger de mål, som strukturfondene og Samhørighedsfonden (i det følgende benævnt »fondene«) skal bidrage til, kriterierne for, hvornår medlemsstaterne og regionerne er berettiget til at modtage midler fra disse fonde, samt de disponible finansielle midler og kriterierne for deres fordeling.

Denne forordning fastlægger grundlaget for samhørighedspolitikken, herunder metoden til fastsættelse af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, den nationale strategiske referenceramme og processen vedrørende gennemgang på fællesskabsplan.

Med henblik herpå indeholder forordningen principper og bestemmelser for partnerskab, programmering, evaluering, forvaltning, herunder økonomisk forvaltning, overvågning og kontrol på grundlag af medlemsstaternes og Kommissionens delte ansvar.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »operationelt program«: et dokument forelagt af en medlemsstat og godkendt af Kommissionen, der fastsætter en udviklingsstrategi baseret på et sammenhængende sæt prioriteter, som skal gennemføres med støtte fra en fond eller for konvergensmålets vedkommende med støtte fra Samhørighedsfonden og EFRU

2) »prioritet«: en af prioriteterne i strategien i et operationelt program, der omfatter en gruppe operationer, der er indbyrdes forbundne og har særlige målelige mål

3) »operation«: et projekt eller en gruppe projekter, som er udvalgt af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dens ansvar i henhold til kriterier fastsat af overvågningsudvalget, og som gennemføres af en eller flere modtagere, hvorved det gøres muligt at nå målene for den prioritet, operationen vedrører

4) »støttemodtager«: en operatør, et organ eller en virksomhed, i offentligt eller privat regi, der har ansvaret for at iværksætte eller iværksætte og gennemføre operationer. I forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 er støttemodtagerne offentlige eller private virksomheder, som gennemfører et enkeltstående projekt og modtager offentlig støtte

5) »offentlige udgifter«: ethvert offentligt bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra statens budget, regionale og lokale myndigheders budgetter og De Europæiske Fællesskabers budget for strukturfondene og Samhørighedsfonden, og alle lignende udgifter. Ethvert bidrag til finansiering af operationer, der hidrører fra offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentligretlige organer, der handler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter [1], betragtes som en lignende udgift

6) »bemyndiget organ«: ethvert offentligt eller privat organ eller enhver offentlig eller privat tjeneste, der handler under en forvaltnings- eller attesteringsmyndigheds ansvar eller udfører opgaver på dennes vegne i forhold til støttemodtagere, der gennemfører operationer

7) »uregelmæssighed«: enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse, der skader eller vil kunne skade Den Europæiske Unions almindelige budget ved afholdelse af en uretmæssig udgift over det almindelige budget.

KAPITEL II

Mål og opgaver

Artikel 3

Mål

1. Formålet med Fællesskabets indsats efter traktatens artikel 158 er at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i det udvidede EU for at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Fællesskabet. Denne indsats støttes af fondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter. Sigtet med den er at mindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, navnlig i lande og regioner med udviklingsefterslæb, og i forbindelse med den økonomiske og sociale omstrukturering og befolkningens aldring.

Indsatsen i fondenes regi skal på nationalt og regionalt plan integrere Fællesskabets prioriteter til fremme af bæredygtig udvikling ved forbedring af væksten, konkurrenceevnen, beskæftigelsen og den sociale inklusion samt ved at beskytte og forbedre kvaliteten af miljøet.

[1] EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

2. Med henblik herpå bidrager EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, EIB og Fællesskabets andre finansielle instrumenter hver på relevant måde til virkeliggørelsen af følgende tre mål:

a) konvergensmålet, der går ud på at fremskynde de mindst udviklede medlemsstaters og regioners konvergens ved at forbedre betingelserne for vækst og beskæftigelse via øgede investeringer og forbedring af investeringernes kvalitet i fysisk og menneskelig kapital, udbygning af innovation og vidensamfundet, tilpasning til de økonomiske og sociale forandringer samt beskyttelse og forbedring af miljøet og den administrative effektivitet. Dette mål er fondenes prioritet

b) målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, der uden for de mindst udviklede regioner går ud på at styrke regionernes konkurrenceevne, tiltrækningskraft og beskæftigelse ved at foregribe økonomiske og sociale forandringer, herunder forandringer, der hænger sammen med liberalisering af samhandelen, via øgede investeringer i menneskelig kapital og forbedring af investeringernes kvalitet via innovation og fremme af vidensamfundet, iværksætterånd, beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af tilgængeligheden, højnelse af arbejdstagernes og erhvervsvirksomhedernes tilpasningsevne og udvikling af rummelige arbejdsmarkeder, og

c) målet om europæisk territorialt samarbejde, der går ud på at styrke det grænseoverskridende samarbejde via fælles lokale og regionale initiativer, styrke tværnationalt samarbejde ved hjælp af foranstaltninger, som bidrager til integreret territorial udvikling i tilknytning til Fællesskabets prioriteter, og styrke interregionalt samarbejde og udveksling af erfaringer på det relevante territoriale niveau.

3. Under de tre mål, der er omhandlet i stk. 2, tages der i forbindelse med fondenes interventioner alt efter deres art hensyn dels til de særlige økonomiske og sociale karakteristika, dels til de særlige territoriale karakteristika. Interventionerne støtter på relevant måde bæredygtig byudvikling, navnlig som led i regionaludvikling, samt fornyelse af landdistrikterne og fiskeriafhængige områder via økonomisk diversificering. Interventionerne støtter også områder, der lider under geografiske eller naturbetingede ulemper, som forværrer udviklingsproblemerne, hvilket navnlig er tilfældet for fjernområderne, jf. traktatens artikel 299, stk. 2, og de nordlige områder med meget lav befolkningstæthed samt visse øer og ømedlemsstater og bjergområder.

Artikel 4

Instrumenter og opgaver

1. Fondene bidrager hver i overensstemmelse med de særlige bestemmelser, der gælder for dem, til virkeliggørelsen af følgende tre mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2:

a) konvergensmålet: EFRU, ESF og Samhørighedsfonden

b) målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse: EFRU og ESF

c) målet om europæisk territorialt samarbejde: EFRU.

2. Samhørighedsfonden skal også intervenere i regioner, der ikke er berettiget til støtte under konvergensmålet ud fra kriterierne i artikel 5, stk. 1, når de hører til:

a) en medlemsstat, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden ud fra kriterierne i artikel 5, stk. 2, og

b) en medlemsstat, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i henhold til kriterierne fastlagt i artikel 8, stk. 3.

3. På medlemsstaternes og Kommissionens initiativ bidrager fondene til finansiering af teknisk bistand.

KAPITEL III

Geografiske støttekriterier

Artikel 5

Konvergens

1. De regioner, der er berettiget til midler fra strukturfondene under konvergensmålet, er regioner, der svarer til niveau II i nomenklaturen for statistiske regionale enheder (i det følgende benævnt »NUTS II-niveau«), jf. forordning (EF) nr. 1059/2003, hvis bruttonationalprodukt (BNP) per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de disponible fællesskabsdata for årene 2000-2002 er lavere end 75 % af EU-25's gennemsnitlige BNP i samme referenceperiode.

2. De medlemsstater, der er berettiget til midler fra Samhørighedsfonden, er medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de disponible fællesskabsdata for årene 2001-2003 er lavere end 90 % af EU-25's gennemsnitlige BNI, og som har et program til opfyldelse af de betingelser for økonomisk konvergens, der er omhandlet i traktatens artikel 104.

3. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen en liste over de regioner, der opfylder kriterierne i stk. 1, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 2. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Medlemsstaternes berettigelse til støtte under Samhørighedsfonden tages op til revision i 2010 på grundlag af fællesskabsdata for BNI vedrørende EU-25.

Artikel 6

Regional konkurrenceevne og beskæftigelse

De regioner, der er berettiget til midler fra strukturfondene under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, er dem, der ikke er omfattet af artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 2.

Ved forelæggelsen af den i artikel 27 omhandlede nationale strategiske referenceramme angiver hver af de berørte medlemsstater de NUTS I- eller NUTS II-regioner, for hvilke den vil forelægge et program for finansiering via EFRU.

Artikel 7

Europæisk territorialt samarbejde

1. For så vidt angår grænseoverskridende samarbejde er Fællesskabets regioner på NUTS III-niveau langs alle de indre og visse ydre landgrænser og alle Fællesskabets regioner på NUTS III-niveau langs søgrænserne, som hovedregel med højst 150 kilometers afstand, berettiget til midler under hensyn til eventuelle nødvendige tilpasninger for at sikre sammenhæng og kontinuitet i samarbejdsindsatsen.

Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 2, en liste over de støtteberettigede regioner. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

2. For så vidt angår tværnationalt samarbejde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 2, en liste over de støtteberettigede tværnationale områder opdelt på program. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

3. For så vidt angår interregionalt samarbejde, samarbejdsnet og udveksling af erfaringer er hele Fællesskabets område støtteberettiget.

Artikel 8

Overgangsstøtte

1. De regioner på NUTS II-niveau, der ville have været berettiget til »konvergens«-målstatus i henhold til artikel 5, stk. 1, hvis tærsklen for støtteberettigelse fortsat havde været 75 % af BNP-gennemsnittet i EU-15, men som mister støtteberettigelsen, fordi deres nominelle BNP-niveau pr. indbygger nu overstiger 75 % af BNP-gennemsnittet i EU-25, målt og beregnet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, er på særlig overgangsbasis berettiget til midler fra strukturfondene i henhold til »konvergens«-målet.

2. De regioner på NUTS II-niveau, der er berettiget til fuldgyldig status som mål 1-region i 2006 i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1260/1999, hvis nominelle BNP-niveau pr. indbygger, målt og beregnet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, nu overstiger 75 % af BNP-gennemsnittet for EU-15, er på særlig overgangsbasis berettiget til midler fra strukturfondene i henhold til målet om »regional konkurrenceevne og beskæftigelse«.

I erkendelse af, at Cypern på grundlag af de reviderede data for årene 1997-1999 ville have været berettiget til status som mål 1-region i 2004-2006, er landet i 2007-2013 berettiget til overgangsmidler i lighed med de regioner, der er omhandlet i første stykke.

3. De medlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden i 2006, og som ville have beholdt denne status, hvis tærsklen for støtteberettigelse fortsat havde været 90 % af BNI-gennemsnittet i EU-15, men som mister støtteberettigelsen, fordi deres nominelle BNI-niveau pr. indbygger nu overstiger 90 % af BNI-gennemsnittet i EU-25, målt og beregnet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, er på særlig overgangsbasis berettiget til midler fra Samhørighedsfonden i henhold til »konvergens«-målet.

4. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen en liste over de regioner, der opfylder kriterierne under stk. 1 og 2, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

KAPITEL IV

Interventionsprincipper

Artikel 9

Komplementaritet, sammenhæng, koordination og overensstemmelse

1. Fondenes interventioner supplerer nationale foranstaltninger, herunder foranstaltninger på regionalt og lokalt plan, der integrerer Fællesskabets prioriteter.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for sammenhæng mellem på den ene side fondenes interventioner og på den anden side Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter og komplementaritet med andre af Fællesskabets instrumenter. Denne sammenhæng og komplementaritet skal navnlig fremgå af Fællesskabets strategiske retningslinjer om samhørighed, den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer.

3. Den intervention, der medfinansieres af fondene, skal være målrettet mod EU-prioriteterne fremme af konkurrenceevnen og jobskabelse og skal blandt andet opfylde målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) som fastlagt i Rådets beslutning 2005/600/EF [1]. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer derfor i overensstemmelse med deres respektive ansvar, at 60 % af udgifterne til konvergensmålet og 75 % af udgifterne til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i alle medlemsstater i EU i dens sammensætning før den 1. maj 2004 går til ovennævnte prioriteter. Disse mål, der er baseret på udgiftskategorierne i bilag IV, finder anvendelse som et gennemsnit i hele programmeringsperioden.

[1] EUT L 205 af 6.8.2005, s. 21.

Med henblik på at sikre, at der bliver taget hensyn til specifikke nationale forhold, herunder prioriteterne i de nationale reformprogrammer i hver berørt medlemsstat, kan Kommissionen og den pågældende medlemsstat beslutte at supplere listen over kategorier i bilag IV på en passende måde.

Hver berørt medlemsstat bidrager til disse mål.

De medlemsstater, der har tiltrådt EU den 1. maj 2004 eller senere, kan på eget initiativ beslutte at anvende disse bestemmelser.

4. Kommissionen og medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med deres respektive ansvar for koordination mellem bistanden fra fondene ELFUL, EFF og interventionerne fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter.

5. Operationer, der finansieres af fondene, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og i retsakter udstedt i henhold til denne.

Artikel 10

Programmering

Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af et flerårigt programmeringssystem, der er tilrettelagt i flere faser, og som omfatter fastlæggelse af prioriteter, finansiering og et forvaltnings- og kontrolsystem.

Artikel 11

Partnerskab

1. Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af et tæt samarbejde (i det følgende benævnt »partnerskab«) mellem Kommissionen og hver enkelt medlemsstat. Hver medlemsstat tilrettelægger, hvor det er relevant og efter gældende nationale regler og national praksis, et partnerskab med myndigheder og organer såsom:

a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

b) arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer

c) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet, miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.

Hver medlemsstat udpeger de mest repræsentative partnere på nationalt, regionalt og lokalt plan og i de økonomiske og sociale kredse, miljøkredse eller andre kredse (i det følgende benævnt »partnere«) efter nationale regler og national praksis og under hensyn til, at det er nødvendigt at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og bæredygtig udvikling ved integrering af krav om beskyttelse og forbedring af miljøet.

2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partnerkategoriers respektive institutionelle, retlige og finansielle beføjelser, jf. stk. 1.

Partnerskabet omfatter udarbejdelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager, hvor det er hensigtsmæssigt, hver enkelt af de relevante partnere og især regionerne i de forskellige programmeringsfaser under overholdelse af den frist, der er fastsat for hver fase.

3. Kommissionen hører hvert år de organisationer, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer på europæisk plan, om fondenes interventioner.

Artikel 12

Gennemførelsens territoriale niveau

Gennemførelsen af operationelle programmer som omhandlet i artikel 32 hører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med hver enkelt medlemsstats institutionelle system. Dette ansvar udøves i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 13

Proportionel intervention

1. De finansielle og administrative midler, som Kommissionen og medlemsstaterne tager i anvendelse ved gennemførelsen af fondene i forbindelse med

a) udvælgelsen af de indikatorer, der er fastsat i artikel 37, stk. 1, litra c)

b) den evaluering, der er omhandlet i artikel 47 og 48

c) de generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer, jf. artikel 58, litra e) og f)

d) aflæggelse af rapport som omhandlet i artikel 67

skal stå i forhold til de samlede udgifter, der tildeles et operationelt program.

2. Derudover findes specifikke bestemmelser om proportionalitet i forhold til kontrol i artikel 74 i denne forordning.

Artikel 14

Delt forvaltning

1. EU's budget for fondene gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende de Europæiske Fællesskabers almindelige budget [1], dog ikke hvad angår den tekniske bistand, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 45.

Princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning anvendes i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) 1605/2002.

[1] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen udøver sin beføjelse til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget således:

a) Kommissionen efterprøver, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne efter procedurerne i artikel 71, 72 og 73

b) Kommissionen afbryder eller suspenderer alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 91 og 92, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvender enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 100 og 101

c) Kommissionen efterprøver refusionen af acontobetalinger og frigør automatisk budgetforpligtelser efter procedurerne i artikel 82, stk. 2, og artikel 93-97.

Artikel 15

Additionalitet

1. Bidrag fra strukturfondene må ikke erstatte en medlemsstats offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter.

2. For så vidt angår regioner, der er omfattet af konvergensmålet, fastlægger Kommissionen og medlemsstaten niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som medlemsstaten skal opretholde i alle de berørte regioner i programmeringsperioden.

Niveauet for en medlemsstats udgifter er et af de elementer, der er omfattet af Kommissionens afgørelse om den nationale strategiske referenceramme, jf. artikel 28, stk. 3. Kommissionens metodologiske dokument, der er vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 103, stk. 3, tjener som vejledning.

3. Generelt skal udgiftsniveauet, jf. stk. 2, mindst være lige så højt som de gennemsnitlige årlige udgifter i faste priser i den foregående programmeringsperiode.

Endvidere fastlægges udgiftsniveauet på baggrund af de almindelige makroøkonomiske betingelser for finansieringen og under hensyn til visse særlige økonomiske forhold såsom privatiseringer og en medlemsstats uforholdsmæssigt store offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter i den foregående programmeringsperiode.

4. I forbindelse med konvergensmålet foretager Kommissionen i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejskontrol af additionaliteten i 2011. Som led i midtvejskontrollen kan Kommissionen i samråd med medlemsstaten beslutte at ændre det krævede strukturelle udgiftsniveau, hvis den økonomiske situation i den pågældende medlemsstat har ændret sig markant i forhold til situationen på tidspunktet for fastlæggelsen af niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, jf. stk. 2. Kommissionens beslutning, som omhandlet i artikel 28, stk. 3, ændres for at tage hensyn til denne tilpasning.

I forbindelse med konvergensmålet foretager Kommissionen i samarbejde med hver medlemsstat en efterfølgende kontrol af additionaliteten pr. 31. december 2016.

Medlemsstaten meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af kravene vedrørende de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som er fastlagt på forhånd. Der bør om nødvendigt anvendes statistiske vurderingsmetoder.

Kommissionen offentliggør medlemsstaternes resultater af kontrollen af anvendelsen af additionaliteten, herunder metodologi og informationskilder, efter afslutningen af hver af de tre kontrolfaser.

Artikel 16

Ligestilling mellem mænd og kvinder og ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af kønsaspektet fremmes på fondenes forskellige gennemførelsesfaser.

Medlemsstaterne og Kommissionen tager passende skridt til at forhindre enhver forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering på fondenes forskellige gennemførelsesstadier, især med hensyn til adgang til dem. Navnlig er adgang for handicappede et af de kriterier, der skal overholdes i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilke operationer som medfinansieres af fondene, og som der skal tages hensyn til på de forskellige gennemførelsesstadier.

Artikel 17

Bæredygtig udvikling

Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af en bæredygtig udvikling og Fællesskabets fremme af målet om at beskytte og forbedre miljøet som fastsat i traktatens artikel 6.

KAPITEL V

Finansiel ramme

Artikel 18

Samlede midler

1. De midler, der er til rådighed til fondenes forpligtelser i perioden 2007-2013, er på 308 041 000 000 EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er vist i bilag I.

Med henblik på programmering og efterfølgende optagelse i Den Europæiske Unions almindelige budget indekseres de i første afsnit omhandlede beløb med 2 % årligt.

Budgetmidlerne fordeles mellem de i artikel 3, stk. 2, fastlagte mål på en sådan måde, at der opnås en betydelig koncentration om de regioner, der er omfattet af konvergensmålet.

2. Kommissionen udarbejder vejledende årlige fordelinger mellem medlemsstaterne efter de kriterier og metoder, der er fastsat i bilag II, jf. dog artikel 23 og 24.

3. Beløbene i punkt 12-30 i bilag II er medtaget i de beløb, der henvises til i artikel 19-21, og skal identificeres tydeligt i programmeringsdokumenterne.

Artikel 19

Midler til konvergensmålet

De samlede midler til konvergensmålet udgør 81,54 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 251 163 134 221 EUR), og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

a) 70,51 % (dvs. i alt 177 083 601 004 EUR) til finansieringen i artikel 5, stk. 1, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

b) 4,99 % (dvs. i alt 12 521 289 405 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 1, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

c) 23,22 % (dvs. i alt 58 308 243 811 EUR) til finansieringen i artikel 5, stk. 2, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arealet anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

d) 1,29 % (dvs. i alt 3 250 000 000 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 3.

Artikel 20

Midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

De samlede midler til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse udgør 15,95 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (dvs. i alt 49 127 784 318 EUR), og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

a) 78,86 % (dvs. i alt 38 742 477 688 EUR) til finansieringen i artikel 6, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, arbejdsløshedsprocenten, beskæftigelsesfrekvensen og befolkningstætheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

b) 21,14 % (dvs. i alt 10 385 306 630 EUR) til den særlige overgangsstøtte i artikel 8, stk. 2, idet den berettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløshedsprocenten anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

Artikel 21

Midler til målet om europæisk territorialt samarbejde

1. De samlede midler til målet om europæisk territorialt samarbejde udgør 2,52 % af midlerne i artikel 18, stk. 1 (hvilket svarer til 7 750 081 461 EUR. Efter fradrag af beløbet i punkt 22 i bilag II fordeles disse midler mellem de forskellige komponenter som følger:

a) 73,86 % (hvilket svarer til 5 576 358 149 EUR) til finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i artikel 7, stk. 1, idet den berettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

b) 20,95 % (hvilket svarer til 1 581 720 322 EUR) til finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i artikel 7, stk. 2, idet den berettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

c) 5,19 % (hvilket svarer til 392 002 991 EUR) til finansiering af det interregionale samarbejde, samarbejdsnetværk og udveksling af erfaringer som omhandlet i artikel 7, stk. 3.

2. EFRU's bidrag til de grænseoverskridende programmer og programmer vedrørende havområder under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument samt til de grænseoverskridende programmer under instrumentet vedrørende førtiltrædelsesbistand i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 fastsættes til 813 966 000 EUR på grundlag af oplysningerne fra hver enkelt berørt medlemsstat fratrukket deres tildeling i henhold til stk. 1, litra a). Disse bidrag fra EFRU reallokeres ikke mellem de berørte medlemsstater.

3. EFRU's bidrag til hvert grænseoverskridende program og program vedrørende havområder under de i stk. 2 omhandlede instrumenter ydes, hvis bidraget fra disse instrumenter til hvert af disse programmer er mindst af samme størrelse som EFRU's bidrag. Der tildeles dog højst 465 690 000 EUR under det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og 243 782 000 EUR under instrumentet vedrørende førtiltrædelsesbistand.

4. De årlige bevillinger svarende til EFRU's bidrag, der er omhandlet i stk. 2, opføres på de relevante budgetposter for de grænseoverskridende aspekter af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, fra og med regnskabsåret 2007.

5. I 2008 og i 2009 stilles de årlige EFRU-bidrag, der er omhandlet i stk. 2, for hvilke Kommissionen ikke senest den 30. juni har fået forelagt et operationelt program i medfør af de grænseoverskridende aspekter og havområdeaspekterne af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, derefter til rådighed for den pågældende medlemsstat med henblik på finansiering af grænseoverskridende samarbejde i henhold til stk. 1, litra a), herunder samarbejde om de ydre grænser.

Hvis der senest den 30. juni 2010 fortsat er operationelle programmer i medfør af de grænseoverskridende aspekter og havområdeaspekterne af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, som Kommissionen ikke har fået forelagt, stilles hele EFRU's bidrag i stk. 2 derefter til rådighed for den pågældende medlemsstat i den resterende periode indtil 2013 med henblik på finansiering af grænseoverskridende samarbejde i henhold til stk. 1, litra a), herunder samarbejde om de ydre grænser.

6. Hvis det efter Kommissionens vedtagelse af de grænseoverskridende programmer og programmer vedrørende havområder som omhandlet i stk. 2, er nødvendigt at ophøre med sådanne programmer, fordi

a) partnerlandet ikke undertegner finansieringsaftalen inden udgangen af det år, der følger vedtagelsen af programmet, eller

b) programmet ikke kan implementeres, fordi der opstår problemer med forbindelserne mellem deltagerlandene

stilles EFRU's bidrag som omhandlet i stk. 2 svarende til de årlige trancher, der endnu ikke er indgået forpligtelser for, til rådighed for den pågældende medlemsstat på dennes anmodning med henblik på finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i stk. 1, litra a), herunder samarbejde om de ydre grænser.

Artikel 22

Ikke-overførbare midler

De samlede bevillinger, der er fordelt mellem medlemsstaterne under hvert af fondenes mål og deres komponenter, må ikke overføres mellem dem.

Uanset stk. 1 kan hver medlemsstat under målet om europæisk territorialt samarbejde overføre indtil 15 % af den finansielle tildeling fra en af komponenterne i artikel 21, stk. 1, litra a) og b), til en anden.

Artikel 23

Midler til resultatsreserven

3 % af midlerne i artikel 19, litra a) og b), og artikel 20 kan fordeles i overensstemmelse med artikel 50.

Artikel 24

Midler til teknisk bistand

0,25 % af midlerne i artikel 18, stk. 1, afsættes til teknisk bistand på Kommissionens initiativ som fastlagt i artikel 45.

AFSNIT II

STRATEGISK TILGANG TIL SAMHØRIGHED

KAPITEL I

Strategiske fællesskabsretningslinjer for samhørighed

Artikel 25

Indhold

Rådet fastsætter koncise strategiske fællesskabsretningslinjer for økonomisk, social og territorial samhørighed, der danner en vejledende ramme om fondenes interventioner, under hensyn til andre relevante fællesskabspolitikker.

For hvert af fondenes mål skal disse retningslinjer navnlig udmønte Fællesskabets prioriteter i praksis med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af Fællesskabet, jf. artikel 3, stk. 1.

Disse retningslinjer fastlægges under hensyn til de integrerede retningslinjer, der omfatter overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og retningslinjerne for beskæftigelsen, der er vedtaget af Rådet efter procedurerne i traktatens artikel 99 og 128.

Artikel 26

Vedtagelse og revision

Kommissionen foreslår i tæt samarbejde med medlemsstaterne Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, der er omhandlet i artikel 25. Senest den 1. februar 2007 vedtages Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed efter fremgangsmåden i traktatens artikel 16. Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed kan i tæt samarbejde med medlemsstaterne om nødvendigt underkastes en midtvejsrevision efter fremgangsmåden i stk. 1 for at tage hensyn til større ændringer i Fællesskabets prioriteter.

Midtvejsrevision af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed forpligter hverken medlemsstaterne til at revidere de operationelle programmer eller deres respektive nationale strategiske referencerammer.

KAPITEL II

National strategisk referenceramme

Artikel 27

Indhold

1. Medlemsstaten forelægger en national strategisk referenceramme, som sikrer, at bistand fra fondene er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, og som viser sammenhængen mellem Fællesskabets prioriteter på den ene side og det nationale reformprogram på den anden.

2. Hver national strategisk referenceramme skal udgøre et referenceinstrument for fondenes programmering.

3. Den nationale strategiske referenceramme gælder for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Den kan også, hvis en medlemsstat beslutter det, gælde for målet om europæisk territorialt samarbejde, uden at det foregriber andre berørte medlemsstaters fremtidige valg.

4. Den nationale strategiske referenceramme skal indeholde følgende elementer:

a) en analyse af udviklingsforskelle, svagheder og potentiale under hensyn til tendenserne i den europæiske økonomi og verdensøkonomien

b) den strategi, der er valgt på grundlag af denne analyse, herunder de tematiske og territoriale prioriteter. Disse prioriteter skal, hvor det er relevant, omfatte foranstaltninger vedrørende bæredygtig byudvikling og diversificering af økonomien i landdistrikterne og fiskeriafhængige områder

c) listen over operationelle programmer for så vidt angår konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

d) en beskrivelse af, hvordan udgifterne til konvergensmålet og målene om regional konkurrenceevne og beskæftigelse vil bidrage til EU's prioriteter, som er fremme af konkurrenceevne og jobskabelse, herunder opfyldelse af målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008), der er omhandlet i artikel 9, stk. 3.

e) den vejledende årlige tildeling fra hver fond pr. program

f) for så vidt angår regionerne under konvergensmålet alene:

   i) de påtænkte foranstaltninger til udbygning af medlemsstatens administrative effektivitet

   ii) den samlede årlige bevilling under ELFUL og EFF

   iii) de oplysninger, der er nødvendige for forhåndskontrol af overholdelsen af additionalitetsprincippet i artikel 15.

g) for de medlemsstater som kan modtage støtte fra Samhørighedsfonden i medfør af artikel 5, stk. 2, og artikel 8, stk. 3, oplysninger om mekanismer til sikring af koordinationen mellem de operationelle programmer og mellem disse og ELFUL og EFF samt, hvor det er relevant, interventioner fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter.

5. Derudover kan den nationale strategiske referenceramme, hvor det er hensigtsmæssigt, også indeholde:

a) proceduren for koordinationen mellem Fællesskabets samhørighedspolitik og den pågældende medlemsstats relevante nationale, sektorafgrænsede og regionale politikker

b) for andre medlemsstater end dem, der er omhandlet i stk. 4, litra g), oplysninger om mekanismer til sikring af koordinationen mellem de operationelle programmer og mellem disse og ELFUL, EFF og interventioner fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter.

6. Oplysningerne i den nationale strategiske referenceramme tager hensyn til hver medlemsstats særlige institutionelle forhold.

Artikel 28

Udarbejdelse og vedtagelse

1. Den nationale strategiske referenceramme udarbejdes af medlemsstaten efter høring af de relevante partnere, jf. artikel 11, og efter den procedure, som den finder mest hensigtsmæssige og i overensstemmelse med dennes institutionelle struktur. Den omfatter perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Medlemsstaten udarbejder den nationale strategiske referenceramme i samråd med Kommissionen med henblik på at sikre en fælles tilgang.

2. Hver medlemsstat sender den nationale strategiske referenceramme til Kommissionen inden fem måneder efter vedtagelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer om samhørighed. Kommissionen noterer sig den nationale strategi og de prioriterede temaer, der er udvalgt med henblik på bistand fra fondene, og fremsætter de bemærkninger, den finder relevante, inden tre måneder efter datoen for modtagelsen af rammen.

Medlemsstaten kan samtidig fremsende den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 32.

3. Før eller samtidig med vedtagelsen af de i artikel 32, stk. 5, nævnte operationelle programmer træffer Kommissionen efter høring af medlemsstaten en beslutning, der omfatter:

a) en liste over operationelle programmer, jf. artikel 27, stk. 4, litra c)

b) den vejledende årlige tildeling fra hver fond pr. program, jf. artikel 27, stk. 4, litra e), og

c) for så vidt angår konvergensmålet alene, størrelsen af de udgifter, der sikrer overholdelse af additionalitetsprincippet i artikel 15, og de foranstaltninger, der påtænkes for at øge den administrative effektivitet og styrke en forsvarlig forvaltning, jf. artikel 27, stk. 4, litra f), nr. i).

KAPITEL III

Strategisk opfølgning

Artikel 29

Medlemsstaternes strategiske rapporter

1. For første gang i 2007 medtager hver medlemsstat i sin årlige gennemførelsesrapport om det nationale reformprogram et kortfattet afsnit om bidraget fra de operationelle programmer, der medfinansieres af fondene med henblik på gennemførelsen af det nationale reformprogram.

2. Medlemsstaterne udarbejder senest ved udgangen af 2009 og 2012 en kortfattet rapport med oplysninger om de programmer, der medfinansieres af fondene

a) med henblik på gennemførelsen af samhørighedspolitikken som fastsat i traktaten

b) med henblik på at gennemføre fondenes opgaver som fastsat i denne forordning

c) med henblik på at gennemføre prioriteterne i Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed som omhandlet i artikel 25 og nærmere beskrevet i de prioriteter, der er fastsat i den nationale strategiske referenceramme som omhandlet i artikel 27, og

d) med henblik på at nå målet om at fremme konkurrenceevne og jobskabelse og opfylde målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) som omhandlet i artikel 9, stk. 3.

3. Hver enkelt medlemsstat bestemmer selv indholdet i de i stk. 2 omhandlede rapporter med henblik på at fastlægge:

a) den socioøkonomiske situation og udviklingstendens

b) resultater, udfordringer og fremtidsudsigter i forbindelse med gennemførelse af den vedtagne strategi, og

c) eksempler på god praksis.

4. Henvisninger til det nationale reformprogram i denne artikel vedrører de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) og finder ligeledes anvendelse på alle tilsvarende retningslinjer, som fastlagt af Det Europæiske Råd.

Artikel 30

Kommissionens strategiske rapport og drøftelse af samhørighedspolitikken

1. For første gang i 2008 og derefter hvert år medtager Kommissionen i sin årlige statusrapport til forårsmødet i Det Europæiske Råd et afsnit, der sammenfatter medlemsstaternes rapporter som omhandlet i artikel 29, stk. 1, navnlig om fremskridt med hensyn til at nå EU-prioriteterne, som er at fremme konkurrenceevne og jobskabelse, herunder at opfylde målene i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) som omhandlet i artikel 9, stk. 3.

2. I 2010 og 2013 og senest den 1. april udarbejder Kommissionen en strategisk rapport, der sammenfatter medlemsstaternes rapporter som omhandlet i artikel 29, stk. 2. Hvis det er hensigtsmæssigt, indsættes den som et særligt afsnit i den i traktatens artikel 159 omhandlede rapport.

3. Rådet gennemgår den i stk. 2 omhandlede strategiske rapport snarest muligt efter dens offentliggørelse. Rapporten forelægges Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, og disse institutioner vil blive opfordret til at drøfte den.

Artikel 31

Samhørighedsrapport

1. Den rapport fra Kommissionen, der er nævnt i traktatens artikel 159, skal navnlig indeholde:

a) en oversigt over fremskridtene i forbindelse med økonomisk og social samhørighed, herunder den socioøkonomiske situation og udviklingen i regionerne, og integreringen af Fællesskabets prioriteter

b) en oversigt over fondenes, EIB's og de andre finansielle instrumenters rolle samt andre fællesskabspolitikkers og nationale politikkers indvirkning på fremskridtene.

2. Rapporten skal i givet fald også indeholde:

a) forslag til fællesskabsforanstaltninger og -politikker, der bør vedtages for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed

b) forslag til justeringer af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, der er nødvendige af hensyn til ændringer i fællesskabspolitikken.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Generelle bestemmelser om strukturfondene og Samhørighedsfonden

Artikel 32

Udarbejdelse og godkendelse af operationelle programmer

1. Fondenes aktiviteter i medlemsstaterne tager form af operationelle programmer inden for den nationale strategiske referenceramme. Hvert operationelt program skal omfatte en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Et operationelt program vedrører kun et af de tre mål i artikel 3, medmindre Kommissionen og medlemsstaten har aftalt andet.

2. Hvert operationelt program udarbejdes af medlemsstaten eller en af medlemsstaten udpeget myndighed i samarbejde med de partnere, der er nævnt i artikel 11.

3. Medlemsstaten forelægger Kommissionen et forslag til et operationelt program, der indeholder alle komponenterne i artikel 37, hurtigst muligt, men ikke senere end fem måneder efter vedtagelsen af de strategiske fællesskabsretningslinjer for samhørighed som omhandlet i artikel 26.

4. Kommissionen bedømmer det foreslåede operationelle program med henblik på at fastslå, om det bidrager til målene og prioriteterne i den nationale strategiske referenceramme og Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed. Hvis Kommissionen inden for to måneder efter modtagelsen af et operationelt program finder, at det ikke bidrager til opfyldelsen af målene i den nationale strategiske referenceramme og Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, kan den opfordre medlemsstaten til at fremlægge alle nødvendige supplerende oplysninger og, hvor det er relevant, til at revidere det foreslåede program i overensstemmelse hermed.

5. Kommissionen vedtager hvert operationelt program hurtigst muligt, dog senest fire måneder efter at medlemsstaten har forelagt det formelt og ikke før den 1. januar 2007.

Artikel 33

Revision af operationelle programmer

1. På medlemsstatens eller Kommissionens initiativ og efter aftale med den berørte medlemsstat kan de operationelle programmer underkastes en fornyet gennemgang, og om nødvendigt kan resten af programmet revideres i et eller flere af følgende tilfælde:

a) efter betydelige socioøkonomiske forandringer

b) for at tage større hensyn til væsentlige ændringer i Fællesskabets prioriteter eller i nationale eller regionale prioriteter eller tage hensyn til dem på anden måde.

c) på baggrund af den evaluering, der er nævnt i artikel 48, stk. 3, eller

d) på baggrund af gennemførelsesvanskeligheder.

Operationelle programmer revideres om nødvendigt efter fordelingen af de reserver, der er nævnt i artikel 50 og 51.

2. Kommissionen træffer beslutning om en anmodning om revision af et operationelt program hurtigst muligt, men ikke senere end tre måneder efter, at en medlemsstat formelt har indgivet den.

3. Revisionen af operationelle programmer kræver ikke revision af Kommissionens beslutning, der er nævnt i artikel 28, stk. 3.

Artikel 34

Fondenes særlige karakteristika

1. Der tildeles kun operationelle programmer midler fra én fond, jf. dog stk. 3.

2. Med forbehold af undtagelserne i særforordningerne om fondene kan EFRU og ESF som supplement og inden for en grænse på 10 % af Fællesskabets midler til hver prioritet i et operationelt program finansiere foranstaltninger, der hører ind under den anden fonds interventionsområde, forudsat at de er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af operationen og er direkte knyttet til denne.

3. I de medlemsstater, som modtager støtte fra Samhørighedsfonden, yder EFRU og Samhørighedsfonden i fællesskab støtte til operationelle programmer på områderne transportinfrastruktur og miljø, herunder til store projekter.

Artikel 35

Geografisk anvendelsesområde

1. Operationelle programmer, der forelægges under konvergensmålet, udarbejdes på det relevante geografiske niveau og mindst på NUTS II-niveau.

Operationelle programmer, der forelægges under konvergensmålet med bidrag fra Samhørighedsfonden, udarbejdes på nationalt niveau.

2. Operationelle programmer, der forelægges under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, udarbejdes på NUTS I- eller NUTS II-niveau i overensstemmelse med medlemsstatens særlige institutionelle system for regioner, der modtager midler fra EFRU, medmindre Kommissionen og medlemsstaten har aftalt andet. De udarbejdes af medlemsstaten på relevant niveau, hvis de finansieres af ESF.

3. Operationelle programmer, der forelægges under målet om europæisk territorialt samarbejde med henblik på grænseoverskridende samarbejde, udarbejdes generelt for hver grænse eller gruppe af grænser i en passende gruppering på NUTS III-niveau, herunder enklaver. Operationelle programmer, der forelægges under målet om europæisk territorialt samarbejde med henblik på tværnationalt samarbejde, udarbejdes på det enkelte tværnationale samarbejdsområdes niveau. Programmer for interregionalt samarbejde og udveksling af erfaringer skal vedrøre hele Fællesskabets område.

Artikel 36

Den Europæiske Investeringsbanks og Den Europæiske Investeringsfonds deltagelse

1. EIB og EIF kan i henhold til bestemmelserne i deres vedtægter deltage i programmeringen af fondenes interventioner.

2. EIB og EIF kan på medlemsstaternes anmodning deltage i udarbejdelsen af nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer og i aktiviteter med tilknytning til udarbejdelsen af projekter, navnlig store projekter, finansieringsordninger og offentlig-private partnerskaber. Medlemsstaten kan med EIB's og EIF's samtykke koncentrere de ydede lån om en eller flere prioriteter under et operationelt program, navnlig på områderne innovation og vidensøkonomi, menneskelig kapital, miljø og grundlæggende infrastrukturprojekter.

3. Kommissionen kan høre EIB og EIF forud for vedtagelsen af den i artikel 28, stk. 3, nævnte beslutning og af de operationelle programmer. De høres især om de operationelle programmer, der indeholder en vejledende liste over store projekter, eller programmer, der som følge af prioriteternes art er egnet til at tilvejebringe lån eller andre former for markedsbaseret finansiering.

4. Kommissionen kan, hvis den anser det for hensigtsmæssigt for bedømmelsen af store projekter, anmode EIB om at gennemgå de pågældende projekters tekniske kvalitet og økonomiske og finansielle levedygtighed, navnlig hvad angår de finansieringstekniske instrumenter, der skal anvendes eller udvikles.

5. Kommissionen kan i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i denne artikel yde støtte til EIB eller EIF.

KAPITEL II

Programmeringens indhold

1. afdeling

Operationelle programmer

Artikel 37

Operationelle programmer under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

1. Operationelle programmer med tilknytning til konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse skal indeholde:

a) en analyse af situationen i de støtteberettigede områder eller sektorer med hensyn til stærke og svage sider og den strategi, der er valgt som reaktion herpå

b) en begrundelse for de prioriteter, der er valgt på baggrund af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, den nationale strategiske referenceramme og resultaterne af den forhåndsevaluering, der er nævnt i artikel 48

c) oplysninger om prioriteterne og deres særlige mål. Disse mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal output- og resultatindikatorer under hensyn til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtet i forhold til referencesituationen og til opnåelsen af de mål, der er sat for prioriteterne

d) til orientering en vejledende fordeling af interventionsområderne efter kategori af den programmerede brug af fondenes bidrag til det operationelle program i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser til denne forordning, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3

e) en finansieringsplan, der indeholder to tabeller:

i) en tabel med en fordeling for hvert år, jf. artikel 52, 53 og 54 af den samlede bevilling, der påtænkes afsat som bidrag fra hver fond. Finansieringsplanen skal under det samlede årlige bidrag fra strukturfondene særskilt vise, hvilke bevillinger der afsættes til regioner, der modtager overgangsstøtte. Det samlede årlige bidrag fra fondene skal være forenelig med det relevante finansielle finansieringsramme, og der skal tages hensyn til den udfasning, der er fastsat i punkt 6 i bilag II

ii) en tabel, som for hele programmeringsperioden, for det operationelle program og for hver prioritet viser den samlede fællesskabsbevilling og de tilsvarende nationale midler samt fondenes støttesats. Hvis de tilsvarende nationale midler i overensstemmelse med artikel 53 består af både offentlige og private udgifter, skal tabellen angive en vejledende fordeling mellem de to typer af midler. Hvis de tilsvarende nationale midler i overensstemmelse med artikel 53 består af offentlige udgifter, skal tabellen angive det nationale offentlige bidrag. Tabellen skal til orientering vise bidraget fra EIB og andre eksisterende finansielle instrumenter

f) eventuelt oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af ELFUL og EFF

g) gennemførelsesbestemmelserne til det operationelle program, herunder:

i) medlemsstatens udpegelse af alle de enheder, der er omhandlet i artikel 59, eller, hvis medlemsstaten benytter sig af muligheden i artikel 74, udpegelsen af andre organer og procedurer i henhold til artikel 74

ii) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne

iii) oplysning om, hvilket kompetent organ der skal modtage betalinger fra Kommissionen, og om, hvilket eller hvilke organer der har ansvaret for betalinger til støttemodtagerne

iv) fastlæggelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigtighed

v) de elementer, der skal sikre offentliggørelse af og oplysning om det operationelle program, jf. artikel 69

vi) en beskrivelse af de procedurer, der er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten for udveksling af elektroniske data med henblik på at opfylde de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i denne forordning

h) en vejledende liste over store projekter i henhold til artikel 39, der forventes at blive fremlagt i programmeringsperioden med henblik på Kommissionens godkendelse

2. Operationelle programmer, der finansieres af EFRU og Samhørighedsfonden i fællesskab og vedrører transport og miljø, indeholder en prioriteret opgave, der er specifik for hver fond, og en specifik forpligtelse for hver fond.

3. Med forbehold af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1080/2006 skal hvert operationelt program under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse omfatte en begrundelse for den tematiske, geografiske og finansielle koncentration om prioriteterne som fastlagt i henholdsvis artikel 5 i forordning (EF) nr. 1080/2006 om EFRU og artikel 4 i forordning (EF) nr. 1081/2006.

4. Operationelle programmer, der finansieres af EFRU, skal derudover for så vidt angår konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse indeholde:

a) oplysninger om tilgangen til spørgsmålet om bæredygtig byudvikling, hvor det er relevant

b) særlige prioriterede opgaver i forbindelse med de foranstaltninger, som finansieres via den yderligere tildeling, der er nævnt i punkt 20 i bilag II, som led i operationelle programmer, der yder støtte i regionerne i den yderste periferi.

5. Operationelle programmer, der påvirkes af en eller flere af de specifikke tildelinger, der henvises til i den supplerende bestemmelse i bilag II, skal indeholde oplysninger om de påtænkte procedurer for tildeling og sikre, at disse specifikke tildelinger bliver overvåget.

6. De operationelle programmer, der finansieres af EFRU, kan på medlemsstatens initiativ for så vidt angår målet om konvergens og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse også indeholde:

a) en liste over de byer, der er udvalgt med henblik på behandlingen af byspørgsmål, og procedurerne for videredelegering til byernes myndigheder, eventuelt ved hjælp af et globaltilskud

b) foranstaltninger til interregionalt samarbejde med mindst én region eller lokale myndigheder i en anden medlemsstat.

7. De operationelle ESF-programmer kan på den pågældende medlemsstats initiativ for så vidt angår målet om konvergens og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse også indeholde en horisontal tilgang til eller en særlig prioritering af interregionale og tværnationale foranstaltninger, der involverer de nationale, regionale eller lokale myndigheder i mindst én anden medlemsstat.

Artikel 38

Operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde

Forordning (EF) nr. 1080/2006 fastsætter særlige regler for operationelle programmer for så vidt angår operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

2. afdeling

Store projekter

Artikel 39

Indhold

Som led i et operationelt program kan EFRU og Samhørighedsfonden finansiere udgifter i forbindelse med en operation, som omfatter en række arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, der i sig selv tager sigte på udførelse af en uopdelelig opgave af præcis økonomisk eller teknisk art, som har tydeligt fastlagte mål, og hvortil de samlede udgifter overstiger 25 mio. EUR for så vidt angår miljøprojekter og 50 mio. EUR for så vidt angår andre projekter (i det følgende benævnt »store projekter«).

Artikel 40

Oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden forelægger Kommissionen følgende oplysninger om store projekter:

a) oplysninger om det organ, der skal have ansvaret for gennemførelsen

b) oplysninger om investeringens art og en beskrivelse af den, dens finansielle omfang og dens lokalisering

c) resultaterne af feasibility-undersøgelserne

d) en tidsplan for projektets gennemførelse og, hvis gennemførelsesperioden for den pågældende operation forventes at overskride programmeringsperioden, de faser, som der anmodes om EF-medfinansiering til i programmeringsperioden 2007-2013

e) en cost-benefit-analyse, herunder en risikovurdering og den forventede virkning for den pågældende sektor og for den socioøkonomiske situation i medlemsstaten og/eller regionen samt, hvor det er muligt og relevant, i Fællesskabets øvrige regioner

f) en analyse af miljøvirkningerne

g) en begrundelse for det offentlige tilskud

h) finansieringsplanen, som skal vise de samlede planlagte finansielle midler og det planlagte bidrag fra fondene, EIB, EIF og alle andre fællesskabsfinansieringskilder, herunder den vejledende årlige plan over de finansielle bidrag fra EFRU eller Samhørighedsfonden til det store projekt.

Kommissionen fastlægger vejledende retningslinjer for den metode, der skal anvendes til at udføre den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i litra e) ovenfor, efter proceduren i artikel 103, stk. 2.

Artikel 41

Kommissionens beslutning

1. Kommissionen bedømmer det store projekt, idet den om nødvendigt hører eksterne eksperter, herunder EIB, på baggrund af de i artikel 40 nævnte faktorer, projektets overensstemmelse med prioriteterne i det operationelle program, dets bidrag til virkeliggørelsen af målene for disse prioriteter og dets sammenhæng med andre fællesskabspolitikker.

2. Kommissionen træffer beslutning hurtigst muligt, men ikke senere end tre måneder efter, at medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden har forelagt et stort projekt, såfremt forelæggelsen er i overensstemmelse med artikel 40. I denne beslutning fastlægges den fysiske genstand, det beløb, som medfinansieringssatsen for den prioriterede opgave finder anvendelse på, og den årlige plan over de finansielle bidrag fra EFRU eller Samhørighedsfonden.

3. Hvis Kommissionen afslår at yde et finansielt bidrag fra fondene til et stort projekt, giver den medlemsstaten en begrundelse herfor inden for den tidsfrist og på de dertil knyttede betingelser, der er fastlagt i stk. 2.

3. afdeling

Globaltilskud

Artikel 42

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan uddelegere forvaltningen og gennemførelsen af en del af et operationelt program til et eller flere bemyndigede organer, som udpeges af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden, herunder lokale myndigheder, regionaludviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer i henhold til en aftale, der indgås mellem medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden og det pågældende organ.

En sådan delegation berører ikke forvaltningsmyndighedens og medlemsstaternes økonomiske ansvar.

2. Det bemyndigede organ, der har ansvaret for forvaltningen af globaltilskuddet, giver garantier for sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt med hensyn til administrativ og økonomisk forvaltning. Det skal som hovedregel være etableret eller repræsenteret i den eller de regioner, der er omfattet af det operationelle program, på tidspunktet for sin udpegelse.

Artikel 43

Gennemførelsesbestemmelser

Den aftale, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, første afsnit, skal navnlig indeholde detaljerede oplysninger om:

a) de typer af operationer, der skal omfattes af globaltilskuddet

b) kriterierne for udvælgelse af støttemodtagere

c) fondenes interventionssatser og interventionsbestemmelserne, herunder anvendelse af eventuelle påløbne renter

d) ordningerne for overvågning, evaluering og sikring af finansiel kontrol med globaltilskuddet, jf. artikel 59, stk. 1, i forholdet til forvaltningsmyndigheden, herunder ordninger for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og fremlæggelse af regnskaber

e) i givet fald enhver brug af finansiel sikkerhedsstillelse eller en tilsvarende ordning, medmindre medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden stiller en sådan sikkerhed i henhold til hver medlemsstats institutionelle forhold.

4. afdeling

Finansieringsteknik

Artikel 44

Finansieringstekniske instrumenter

Som led i et operationelt program kan strukturfondene finansiere udgifter i forbindelse med en operation, som omfatter bidrag til støtte til finansieringstekniske instrumenter for navnlig små og mellemstore virksomheder såsom venturefonde, garantifonde og lånefonde samt byudviklingsfonde, dvs. fonde, der investerer i offentlig-private partnerskaber og andre projekter, der er omfattet af en integreret plan for bæredygtig byudvikling.

Når sådanne operationer organiseres ved hjælp af holdingfonde, dvs. fonde, der oprettes med det formål at investere i flere forskellige venturefonde, garantifonde, lånefonde og byudviklingsfonde, skal medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden gennemføre dem i en eller flere af følgende former:

a) indgåelse af en offentlig kontrakt i overensstemmelse med gældende lovgivning om offentlige indkøb

b) i andre tilfælde, hvor aftalen ikke er en kontrakt om offentlig tjeneste i overensstemmelse med lovgivningen om offentlige indkøb, et tilskud, der med henblik herpå er defineret som et direkte finansielt bidrag i form af en donation:

   i) til EIB eller EIF eller

   ii) til et finansieringsinstitut uden indkaldelse af forslag, hvis dette sker i henhold til en national lov, der er forenelig med traktaten.

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

5. afdeling

Teknisk bistand

Artikel 45

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. På initiativ og/eller på vegne af Kommissionen kan fondene inden for et loft på 0,25 % af deres respektive årlige tildelinger finansiere forberedende arbejde, overvågning, administrativ og teknisk støtte, evaluering, revision og inspektioner i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af denne forordning.

Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

a) bistand til udarbejdelse og vurdering af projekter, også sammen med EIB ved hjælp af et tilskud eller eventuelt andre former for samarbejde

b) undersøgelser i tilknytning til udarbejdelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed, Kommissionens rapporter om samhørighedspolitikken og den treårlige samhørighedsrapport

c) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter vedrørende fondenes drift, som, hvis det er hensigtsmæssigt, kan gennemføres af EIB eller EIF i form af et tilskud eller andre former for samarbejde

d) foranstaltninger rettet mod partnerne, modtagerne af støtte fra fondene og den brede offentlighed, herunder oplysningsvirksomhed

e) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer overalt i Fællesskabet

f) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering

g) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område.

2. Kommissionen træffer beslutning om de typer af foranstaltninger, der findes i stk. 1, efter proceduren i artikel 103, stk. 2, når der er tale om et bidrag fra EFRU eller Samhørighedsfonden.

3. Kommissionen træffer beslutning om de typer af foranstaltninger, der findes i stk. 1, efter høring af udvalget i artikel 104 og efter proceduren i artikel 103, stk. 2, når der er tale om et bidrag fra ESF.

Artikel 46

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På initiativ af medlemsstaten kan fondene finansiere forberedende arbejde, forvaltning, overvågning, evaluering, oplysningsvirksomhed og kontrolaktiviteter i forbindelse med operationelle programmer tillige med aktiviteter til styrkelse af den administrative kapacitet til gennemførelse af fondenes indsats inden for følgende grænser:

a) 4 % af det samlede beløb, der afsættes under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

b) 6 % af det samlede beløb, der afsættes under målet om europæisk territorialt samarbejde.

2. For så vidt angår hvert af de tre mål skal der inden for grænserne i stk. 1 i princippet iværksættes tekniske bistandsforanstaltninger i forbindelse med det enkelte operationelle program. Sådanne foranstaltninger kan dog iværksættes delvist og som et supplement, såfremt der tages hensyn til de overordnede grænser for teknisk bistand i stk. 1, i form af et særligt operationelt program.

3. Hvis medlemsstaten beslutter at iværksætte tekniske bistandsforanstaltninger, må omfanget af det samlede udgiftsbeløb til teknisk bistand i forbindelse med det enkelte operationelle program ikke overstige grænserne i stk. 1 inden for det enkelte operationelle programs rammer.

I de tilfælde, hvor tekniske bistandsforanstaltninger også iværksættes i form af et særligt operationelt program, må det samlede udgiftsbeløb til teknisk bistand i et sådant særligt program ikke bevirke, at det samlede omfang af de midler, der afsættes til teknisk bistand, overstiger grænserne i stk. 1.

AFSNIT IV

EFFEKTIVITET

KAPITEL I

Evaluering

Artikel 47

Almindelige bestemmelser

1. Formålet med evalueringerne er at forbedre kvaliteten og effektiviteten af samt sammenhængen mellem interventionerne fra fondene og strategien for og gennemførelsen af de operationelle programmer sammenholdt med de særlige strukturproblemer, der gør sig gældende for de pågældende medlemsstater og regioner, samtidig med at der tages hensyn til målet om bæredygtig udvikling og til den relevante fællesskabslovgivning om miljøvirkninger og strategisk miljøvurdering.

2. En evaluering kan være strategisk med det formål at undersøge udviklingen i et program eller en gruppe programmer i forhold til Fællesskabets og de nationale prioriteter eller operationel med det formål at støtte overvågningen af et operationelt program. Evalueringer foretages før, under og efter programmeringsperioden.

3. Evalueringerne foretages alt efter omstændighederne under medlemsstatens eller Kommissionens ansvar i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 13.

Evalueringerne foretages af interne eller eksterne eksperter eller organer der er funktionelt uafhængige af de myndigheder, der er nævnt i artikel 59, litra b) og c). Resultaterne offentliggøres i henhold til gældende regler om aktindsigt.

4. Evalueringerne finansieres over budgettet for teknisk bistand.

5. Kommissionen opstiller vejledende retningslinjer for evalueringsmetoder, herunder kvalitetsstandarder, efter proceduren i artikel 103, stk. 2.

Artikel 48

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for udførelsen af evalueringerne, tilrettelægger udarbejdelsen og indsamlingen af de nødvendige data og anvender de forskellige typer oplysninger, der modtages via overvågningssystemet.

De kan også, hvor det er relevant, under konvergensmålet og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 13, udarbejde en evalueringsplan, der fastlægger de vejledende evalueringsaktiviteter, som medlemsstaten har til hensigt at udføre i de forskellige gennemførelsesfaser.

2. Medlemsstaterne foretager under konvergensmålet en forhåndsevaluering særskilt for hvert operationelt program. I behørigt begrundede tilfælde kan en medlemsstat under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, jf. artikel 13, og efter aftale mellem Kommissionen og medlemsstaten foretage en enkelt forhåndsvurdering, der omfatter mere end et operationelt program.

Under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse foretager medlemsstaterne enten en forhåndsevaluering, som dækker alle operationelle programmer, eller en evaluering for hver fond, for hver prioritet eller for hvert operationelt program.

Under målet om europæisk territorialt samarbejde foretager de i fællesskab en forhåndsevaluering, der dækker enten hvert operationelt program eller flere operationelle programmer.

Forhåndsevalueringer foretages under ansvar af den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af programmeringsdokumenterne.

Formålet med forhåndsevalueringer er at optimere tildelingen af budgetmidler under de operationelle programmer og forbedre programmeringens kvalitet. De skal identificere og bedømme skævheder, uligheder og udviklingsmuligheder, de mål, der skal nås, de forventede resultater, de kvantitative mål, om nødvendigt sammenhængen i den strategi, der foreslås for regionen, EF-merværdien, i hvilket omfang der er taget hensyn til Fællesskabets prioriteter, erfaringerne fra tidligere programmering og kvaliteten af procedurerne for gennemførelse, overvågning, evaluering og økonomisk forvaltning.

3. I programmeringsperioden foretager medlemsstaterne evalueringer i tilknytning til overvågningen af de operationelle programmer, navnlig hvis overvågningen af programmerne viser, at der forekommer en betydelig afvigelse fra de oprindeligt fastsatte mål, eller hvis der fremsættes forslag om revision af operationelle programmer, jf. artikel 33. Resultaterne sendes til overvågningsudvalget for det operationelle program og Kommissionen.

Artikel 49

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen kan foretage strategiske evalueringer.

2. Kommissionen kan på eget initiativ og i partnerskab med den pågældende medlemsstat foretage evalueringer i tilknytning til overvågningen af de operationelle programmer, hvis overvågningen af programmerne viser, at der forekommer en betydelig afvigelse fra de oprindeligt fastsatte mål. Resultaterne sendes til overvågningsudvalget for det operationelle program.

3. Kommissionen foretager en efterfølgende evaluering for hvert mål i tæt samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndighederne.

Den efterfølgende evaluering omfatter alle operationelle programmer under hvert mål, og der foretages en gennemgang af midlernes udnyttelsesgrad, fondsprogrammeringens effektivitet og efficiens og de socioøkonomiske virkninger.

Den foretages for hvert af målene og tager sigte på at drage konklusioner til brug for politikken for økonomisk og social samhørighed.

Den identificerer, hvilke faktorer der har bidraget til en vellykket eller fejlslagen gennemførelse af de operationelle programmer, og fastlægger god praksis.

Den efterfølgende evaluering skal være afsluttet den 31. december 2015.

KAPITEL II

Reserver

Artikel 50

National resultatreserve

1. En medlemsstat kan på eget initiativ beslutte at oprette en national resultatreserve for konvergensmålet eller målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse eller for dem begge, der består af 3 % af dens samlede tildeling til hvert mål.

2. Hvis en medlemsstat har besluttet at oprette en sådan reserve, vurderer den for hvert af målene senest den 30. juni 2011 resultaterne af sine operationelle programmer.

3. Senest den 31. december 2011 tildeler Kommissionen den nationale resultatreserve på grundlag af forslag fra og i tæt samarbejde med hver af de berørte medlemsstater.

Artikel 51

National reserve til uforudsete udgifter

En medlemsstat kan på eget initiativ afsætte et beløb på 1 % af strukturfondenes årlige bidrag til konvergensmålet og 3 % af strukturfondenes årlige bidrag til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse til imødegåelse af uforudsete lokale eller sektorspecifikke kriser i tilknytning til økonomisk og social omstrukturering eller følgerne af liberalisering af samhandelen.

Medlemsstaten kan tildele reserven for hvert mål til et særligt nationalt program eller fordele den inden for operationelle programmer.

AFSNIT V

FONDENES FINANSIELLE BIDRAG

KAPITEL I

Fondenes bidrag

Artikel 52

Graduering af bidragssatserne

Bidraget fra fondene kan gradueres på grundlag af følgende:

a) størrelsen af de særlige især økonomiske, sociale eller territoriale problemer

b) betydningen af hver prioritet for Fællesskabets prioriteter som fastsat i Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed samt for de nationale og regionale prioriteter

c) beskyttelse og forbedring af miljøet, navnlig ved anvendelse af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler

d) omfanget af tilvejebringelsen af private midler på de pågældende områder, navnlig som led i offentlig-private partnerskaber

e) medtagelse af interregionalt samarbejde, jf. artikel 37, stk. 6, litra b), under konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse

f) medtagelse under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse af områder med en geografisk eller naturbetinget ulempe, der defineres som følger:

   i) ømedlemsstater, der er berettiget til bidrag fra Samhørighedsfonden, og andre øer, dog ikke øer, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse til fastlandet

   ii) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning

   iii) tyndt befolkede områder (under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt befolkede områder (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer)

   iv) områder, som den 30. april 2004 udgjorde Fællesskabets ydre grænser, men som efter denne dato ikke længere udgør de ydre grænser.

Artikel 53

Fondenes bidrag

1. Fondenes bidrag til det enkelte operationelle program beregnes i forhold til:

a) enten de samlede støtteberettigede udgifter inklusive offentlige og private udgifter

b) eller de offentlige støtteberettigede udgifter.

2. For fondenes bidrag til det operationelle program i henhold til konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse gælder lofterne i bilag III.

3. For operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, hvor mindst én deltager er blandt de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2001-2003 var under 85 % af gennemsnittet i EU-25 i den samme periode, må bidraget fra EFRU ikke overstige 85 % af de samlede støtteberettigede udgifter. For alle andre operationelle programmer må bidraget fra EFRU ikke overstige 75 % af de støtteberettigede udgifter, der medfinansieres af EFRU.

4. Fondenes bidrag til prioriteter er ikke omfattet af lofterne i bilag III, punkt 3. De fastsættes dog sådan, at maksimumsbeløbet fra fonden og maksimumssatsen for bidrag fra den enkelte fond, som fastsat for det operationelle program, kan overholdes.

5. For operationelle programmer, der medfinansieres i fællesskab af:

a) EFRU og Samhørighedsfonden eller

b) den yderligere tildeling til regionerne i den yderste periferi, jf. bilag II, EFRU og/eller Samhørighedsfonden

fastsætter afgørelsen om godkendelse af det operationelle program særskilt maksimumssatsen og maksimumsbeløbet for den enkelte fonds bidrag og tildeling.

6. Kommissionens beslutning om vedtagelse af et operationelt program fastsætter maksimumssatsen og maksimumsbeløbet for den enkelte fonds bidrag til hvert operationelle program og til hver prioritet. Beslutningen skal særskilt vise bevillingerne til de regioner, der modtager overgangsstøtte.

Artikel 54

Andre bestemmelser

1. Fondenes bidrag til hver prioritet skal være på mindst 20 % af de støtteberettigede offentlige udgifter.

2. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

3. I støtteberettigelsesperioden i artikel 56, stk. 1:

a) må der kun ydes bistand til en prioritet fra én fond og ét mål ad gangen

b) må der kun ydes bistand fra en fond til en operation under ét operationelt program ad gangen

c) må der ikke ydes større bistand fra en fond til en operation end de samlede bevilgede offentlige udgifter.

4. I forbindelse med statsstøtte til erhvervsvirksomheder som omhandlet i artikel 87 i traktaten skal den offentlige støtte, der ydes under operationelle programmer, overholde lofterne for statsstøtte.

5. En udgift, der medfinansieres af fondene, må ikke støttes af noget andet finansielt fællesskabsinstrument.

KAPITEL II

Indtægtsskabende projekter

Artikel 55

Indtægtsskabende projekter

1. I denne forordning forstås ved et indtægtsskabende projekt enhver operation, som omfatter investering i infrastruktur, hvis anvendelse indebærer afgifter, der betales direkte af brugerne, eller enhver operation, der omfatter salg eller leje af jord eller bygninger eller nogen anden levering af tjenesteydelser mod betaling.

2. De støtteberettigede udgifter til indtægtsskabende projekter må ikke overstige investeringsudgiften i løbende priser minus nettoindtægterne af investeringen i løbende priser i en given referenceperiode for

a) investeringer i infrastruktur eller

b) andre projekter, for hvilke det er muligt at foretage et forudgående objektivt skøn over indtægterne.

Hvis ikke hele investeringsudgiften er berettiget til medfinansiering, fordeles nettoindtægterne proportionalt på de berettigede og ikke-berettigede dele af investeringsudgiften.

Ved beregningen tager forvaltningsmyndigheden hensyn til den referenceperiode, der er relevant for den pågældende investeringskategori, projektkategorien, den rentabilitet, der normalt forventes af den pågældende investeringskategori, og til anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, og eventuelt rimelighedsbetragtninger i tilknytning til den pågældende medlemsstats relative velstand.

3. Hvis det ikke er muligt at foretage et forudgående objektivt skøn over indtægterne senest fem år efter en operations afslutning, trækkes de indtægter, der er skabt, fra de udgifter, der er opgivet til Kommissionen. Attesteringsmyndigheden trækker disse indtægter fra senest i forbindelse med den delvise afslutning eller ved den endelige afslutning af det operationelle program. Anmodningen om betaling af den afsluttende saldo korrigeres i overensstemmelse hermed.

4. Hvis det senest tre år efter afslutningen af det operationelle program konstateres, at der ved en operation er skabt indtægter, der ikke er taget i betragtning i henhold til stk. 2 og 3, skal disse indtægter betales tilbage til Den Europæiske Unions almindelige budget i forhold til bidraget fra fondene.

5. Medlemsstaterne kan vedtage procedurer, som står i rimeligt forhold til de pågældende beløb til overvågning af de indtægter, der er skabt gennem operationer med samlede udgifter på under 200 000 EUR, jf. dog medlemsstaternes forpligtelser i medfør af artikel 70, stk. 1.

6. Denne artikel finder ikke anvendelse på projekter, der er underkastet reglerne om statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87.

KAPITEL III

Udgifters støtteberettigelse

Artikel 56

Udgifters støtteberettigelse

1. Udgifter, også til store projekter er berettigede til bidrag fra fondene, hvis de rent faktisk er afholdt mellem datoen for de operationelle programmers forelæggelse for Kommissionen eller fra den 1. januar 2007 alt efter hvilken dato der kommer først, og den 31. december 2015. Operationer må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

2. Uanset stk. 1 kan bidrag, der er naturalydelser, afskrivningsomkostninger og generalomkostninger behandles som udgifter, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, når følgende betingelser er opfyldt:

a) reglerne om støtteberettigelse i stk. 4 tager højde for støtteberettigelsen af sådanne udgifter

b) udgifterne dokumenteres ved hjælp af regnskabsdokumenter med bevisværdi svarende til fakturaer

c) medfinansieringen fra fondene overstiger for så vidt angår naturalydelser ikke de samlede støtteberettigede udgifter med fradrag af værdien af sådanne bidrag.

3. Udgifter er kun berettigede til bidrag fra fondene, når de vedrører operationer, som er vedtaget af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dennes ansvar i overensstemmelse med kriterier, der er fastsat af overvågningsudvalget.

Nye udgifter, der kommer til på tidspunktet for ændringen af et operationelt program som omhandlet i artikel 33, er støtteberettigede fra datoen for forelæggelsen for Kommissionen af anmodningen om ændring af det operationelle program.

4. Reglerne om udgifters støtteberettigelse fastsættes på nationalt niveau, jf. dog undtagelsen i særforordningerne om de enkelte fonde. De gælder for samtlige udgifter, der anmeldes under det operationelle program.

5. Denne artikel berører ikke udgifterne i artikel 45.

KAPITEL IV

Operationers varighed

Artikel 57

Operationers varighed

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden sørger for, at en operation kun bevarer bidraget fra fondene, hvis den pågældende operation ikke i de første fem år efter operationens afslutning eller tre år efter operationens afslutning i en medlemsstat, der har benyttet sig af muligheden for at mindske denne tidsfrist for bibeholdelse af en investering eller job, der er oprettet af en SMV, undergår en væsentlig ændring:

a) som berører dens art eller gennemførelsesvilkår eller giver en virksomhed eller et offentligt organ en uberettiget fordel, og

b) som enten skyldes en ændring i ejendomsretten til et infrastrukturelement eller ophør med en produktionsaktivitet.

2. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om alle ændringer omhandlet i stk. 1 i den årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 67. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

3. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives i overensstemmelse med artikel 98-102.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for, at fondene ikke yder bidrag til virksomheder, som er eller har været genstand for en inddrivelsesprocedure i henhold til stk. 3 efter overførsel af en produktionsaktivitet inden for en medlemsstat eller til en anden medlemsstat.

AFSNIT V

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystemer

Artikel 58

Generelle principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer for de operationelle programmer, som medlemsstaterne etablerer, skal omfatte:

a) definition af de funktioner, der udføres af forvaltnings- og kontrolorganerne, og fordeling af funktionerne inden for hvert organ

b) overholdelse af princippet om adskillelse af funktioner mellem og inden for sådanne organer

c) procedurer til sikring af, at de udgifter, der anmeldes under det operationelle program, er korrekte og formelt rigtige

d) pålidelige elektroniske systemer til regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering

e) et rapporterings- og overvågningssystem, når det ansvarlige organ uddelegerer opgavernes udførelse til et andet organ

f) ordninger for revision af systemernes funktion

g) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

h) rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 59

Udpegelse af myndigheder

1. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten følgende:

a) en forvaltningsmyndighed: national, regional eller lokal offentlig myndighed eller et offentligt eller privat organ, der af medlemsstaten er udpeget til at forvalte det operationelle program

b) en attesteringsmyndighed: en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller organ, der af medlemsstaten er udpeget til at attestere oversigter over udgifter og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen

c) en revisionsmyndighed: en national, regional eller lokal offentlig myndighed eller organ, der arbejder uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden, og som udpeges af medlemsstaten for hvert operationelt program og har ansvaret for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt.

Samme myndighed kan udpeges til flere operationelle programmer.

2. Medlemsstaten kan udpege et eller flere formidlende organer til at udføre nogle af eller alle forvaltningsmyndighedens eller attesteringsmyndighedens opgaver under denne myndigheds ansvar.

3. Medlemsstaten vedtager bestemmelser for sine forbindelser med de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, og disses forbindelser med Kommissionen.

Uden at det berører denne forordning, fastsætter medlemsstaten de indbyrdes forbindelser mellem de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, som skal udføre deres opgaver i fuld overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle systemer.

4. Nogle af eller alle de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, kan tilhøre samme organ, jf. dog artikel 58, litra b).

5. Forordning (EF) nr. 1080/2006 fastsætter særlige forvaltnings- og kontrolregler for operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til artikel 60, 61 og 62 efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 60

Forvaltningsmyndighedens funktioner

Forvaltningsmyndigheden har ansvaret for forvaltning og gennemførelse af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og navnlig for:

a) at sikre, at operationer udvælges til finansiering i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for det operationelle program, og at de er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler i hele deres gennemførelsesperiode

b) at efterprøve, at medfinansierede varer og tjenesteydelser leveres, og at de udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt i forbindelse med operationer, rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler; der kan foretages stikprøvekontrol på stedet i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3

c) at sikre, at der findes et system til elektronisk registrering og lagring af regnskabsregistreringer for hver operation under det operationelle program, og at de gennemførelsesdata, der er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen, revisionen og evalueringen, indsamles

d) at sikre, at modtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af operationer, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til operationen, uden at dette berører nationale regnskabsregler

e) at sikre, at de i artikel 48, stk. 3, nævnte evalueringer af de operationelle programmer foretages i overensstemmelse med artikel 47

f) at etablere procedurer til sikring af, at alle udgifts- og revisionsbilag, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 90

g) at sikre, at attesteringsmyndigheden med henblik på attestering modtager alle nødvendige oplysninger om procedurer og kontrol i forbindelse med udgifterne

h) at lede retningslinjer for arbejdet i overvågningsudvalget og forsyne det med de dokumenter, der er nødvendige for, at kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program kan overvåges på baggrund af dets særlige mål

i) at udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen årsrapporter og de endelige rapporter om gennemførelsen

j) at sikre overholdelse af kravene om oplysning og offentlighed i artikel 69

k) at forsyne Kommissionen med oplysninger, som gør det muligt for den at bedømme store projekter.

Artikel 61

Attesteringsmyndighedens funktioner

Attesteringsmyndigheden for et operationelt program har navnlig ansvaret for:

a) at udarbejde og forelægge Kommissionen attesterede udgiftsanmeldelser og betalingsanmodninger

b) at attestere:

   i) at udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag

   ii) at de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med operationer, der er udvalgt til finansiering i overensstemmelse med de gældende kriterier for programmet og fællesskabsreglerne og de nationale regler

c) at sikre, at den med henblik på attestering har modtaget relevante oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om procedurer og kontrol, der er gennemført i forbindelse med udgifterne i udgiftsanmeldelserne

d) med henblik på attestering at tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

e) at opbevare regnskabsregistreringer i elektronisk form for så vidt angår de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen

f) at føre regnskab over beløb, som skønnes at kunne inddrives, og beløb, der trækkes tilbage efter hel eller delvis annullering af bidraget til en operation. Beløb, der inddrives, betales tilbage til Den Europæiske Unions almindelige budget, inden det operationelle program lukkes, ved at trække dem fra i den næste udgiftsanmeldelse.

Artikel 62

Revisionsmyndighedens funktioner

1. Revisionsmyndigheden for et operationelt program har navnlig ansvaret for:

a) at sikre, at revisioner foretages for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemet for det operationelle program fungerer effektivt

b) at sikre, at revisionerne af operationerne foretages på grundlag af passende stikprøver med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter

c) inden ni måneder efter godkendelsen af det operationelle program at forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, de metoder, der skal anvendes, stikprøvemetoden for revisioner af operationer og den vejledende planlægning af revisioner til sikring af, at de vigtigste organer revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden

   I de tilfælde, hvor der anvendes et fælles system for flere operationelle programmer, kan der forelægges én revisionsstrategi

d) inden den 31. december hvert år fra 2008 til 2015:

   i) at forelægge Kommissionen en årlig kontrolrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der i den forløbne 12-måneders-periode, der slutter den 30. juni det pågældende år, er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det operationelle program, og aflægge rapport om alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning af og kontrol med programmet. Den første rapport, der skal forelægges senest den 31. december 2008, skal dække perioden 1. januar 2007-30. juni 2008. Oplysningerne om de revisioner, der udføres efter den 1. juli 2015, vil blive medtaget i den endelige kontrolrapport, der skal understøtte den erklæring om afslutning, der er omhandlet i litra e)

   ii) at afgive udtalelse på grundlag af den kontrol og revision, der er foretaget på dens ansvar, om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt, så det giver en rimelig vished for, at de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommissionen, er korrekte, og at de underliggende transaktioner derfor er lovlige og formelt rigtige

   iii) at forelægge en erklæring om delvis afslutning med en vurdering af, om de pågældende udgifter er lovlige og formelt rigtige, i givet fald i henhold til artikel 88.

   Når der anvendes et fælles system for flere operationelle programmer, kan de oplysninger, der henvises til i nr. i), samles i én rapport, og udtalelsen og erklæringen, der er afgivet i henhold til nr. ii) og iii), kan omfatte alle de pågældende operationelle programmer

e) at forelægge Kommissionen en erklæring om afslutning senest den 31. marts 2017 med en vurdering af, hvorvidt anmodningen om betaling af den afsluttende saldo er gyldig og de underliggende transaktioner, som er omfattet af den endelige oversigt over udgifter, er lovlige og formelt rigtige, støttet af en endelig kontrolrapport.

2. Revisionsmyndigheden sørger for, at der i revisionsarbejdet tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

3. Hvis revisionerne og kontrollen i stk. 1, litra a) og b), foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sørger revisionsmyndigheden for, at de pågældende organer besidder den nødvendige funktionelle uafhængighed.

4. Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til stk. 1, litra c), senest tre måneder fra modtagelsen heraf. Foreligger der ingen bemærkninger inden for dette tidsrum, betragtes strategien som godkendt.

KAPITEL II

Overvågning

Artikel 63

Overvågningsudvalg

1. Medlemsstaten nedsætter et overvågningsudvalg for hvert operationelt program efter aftale med forvaltningsmyndigheden inden tre måneder efter den dato, hvor medlemsstaten underrettes om afgørelsen om godkendelse af det operationelle program. Der kan nedsættes et enkelt overvågningsudvalg for flere operationelle programmer.

2. Hvert overvågningsudvalg udarbejder sin egen forretningsorden inden for den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle ramme og vedtager denne efter aftale med forvaltningsmyndigheden for at udføre sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 64

Sammensætning

1. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

Dets sammensætning fastsættes af medlemsstaten i overensstemmelse med forvaltningsmyndigheden.

2. En repræsentant for Kommissionen deltager på Kommissionens eget initiativ eller efter anmodning fra overvågningsudvalget i overvågningsudvalgets arbejde med rådgivende funktion. En repræsentant for EIB og EIF kan deltage med rådgivende funktion, når der er tale om operationelle programmer, som EIB eller EIF bidrager til.

Artikel 65

Opgaver

Overvågningsudvalget forvisser sig om, at effektiviteten og kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program er i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) Det behandler og godkender kriterierne for udvælgelse af de operationer, der skal finansieres, inden seks måneder efter godkendelsen af det operationelle program og godkender eventuelle revisioner af disse kriterier i overensstemmelse med programmeringsbehovene.

b) Det vurderer med jævne mellemrum, hvor langt man er nået i virkeliggørelsen af de særlige mål for det operationelle program på grundlag af dokumenter forelagt af forvaltningsmyndigheden.

c) Det gennemgår resultaterne af gennemførelsen, navnlig virkeliggørelsen af de mål, der er fastsat for hver prioriteret opgave, og evalueringerne i artikel 48, stk. 3.

d) Det behandler og godkender årsrapporten og den endelige rapport om gennemførelsen som omhandlet i artikel 67.

e) Det informeres om den årlige kontrolrapport eller om den del af rapporten, der henviser til det pågældende operationelle program, og eventuelle relevante bemærkninger, som Kommissionen måtte fremsætte efter at have gennemgået denne rapport, eller som vedrører denne del af rapporten.

f) Det kan foreslå forvaltningsmyndigheden enhver revision eller gennemgang af det operationelle program, som vil kunne gøre det muligt at nå fondenes mål i artikel 3 eller forbedre programmets forvaltning, herunder dets økonomiske forvaltning.

g) Det behandler og godkender alle forslag om ændring af indholdet af Kommissionens beslutning om støtte fra fondene.

Artikel 66

Overvågningsordninger

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget sikrer kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program.

2. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget foretager overvågningen ved hjælp af finansielle indikatorer og de indikatorer der er nævnt i artikel 37, stk. 1, litra c), som fastlagt i det operationelle program.

Hvis interventionens art gør det muligt, fordeles statistikkerne efter køn og efter de modtagende virksomheders størrelse.

3. Med henblik herpå udveksler Kommissionen og medlemsstaterne data ad elektronisk vej i henhold til gennemførelsesbestemmelserne i denne forordning, som Kommissionen har vedtaget efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 67

Årsrapport og endelig rapport om gennemførelsen

1. Første gang i 2008 og herefter senest den 30. juni hvert år sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en årsrapport og senest den 31. marts 2017 en endelig rapport om gennemførelsen af det operationelle program.

2. Rapporterne i stk. 1 skal indeholde følgende oplysninger, så der gives et klart overblik over gennemførelsen af det operationelle program:

a) fremskridtene i gennemførelsen af det operationelle program og prioriteterne på baggrund af deres særlige kontrollerbare mål med kvantificering, hvis og når dette er muligt under anvendelse af de indikatorer, der er nævnt i artikel 37, stk. 1, litra c), i forbindelse med prioriteten

b) den finansielle gennemførelse af det operationelle program med detaljerede oplysninger for hver prioritet:

   i) de udgifter, der er betalt af de støtteberettigede, og som er inkluderet i betalingsanmodninger sendt til forvaltningsmyndigheden, og det tilsvarende offentlige bidrag

   ii) de samlede betalinger, der er modtaget fra Kommissionen, samt kvantificering af de finansielle indikatorer i artikel 66, stk. 2, og

   iii) de udgifter, der er betalt af det organ, der har ansvaret for betalinger til støttemodtagerne

   særskilt angivelse inden for hvert operationelt program af den finansielle gennemførelse i områder, der modtager overgangsstøtte, såfremt dette er hensigtsmæssigt

c) til orientering den vejledende fordeling af midler til hver enkelt kategori, jf. de gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen har vedtaget efter proceduren i artikel 103, stk. 3

d) de skridt, som forvaltningsmyndigheden eller overvågningsudvalget har taget for at sikre kvaliteten og effektiviteten af gennemførelsen, navnlig:

   i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder ordninger for dataindsamling

   ii) et sammendrag af alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og alle trufne foranstaltninger, bl.a. som svar på bemærkninger fremsat i henhold til artikel 68, stk. 2, hvor det er relevant

   iii) brugen af teknisk bistand

e) de foranstaltninger, der er truffet for at tilvejebringe oplysninger om det operationelle program og gøre det kendt i offentligheden

f) oplysning om store problemer med at efterkomme fællesskabsretten, som er opstået under gennemførelsen af det operationelle program, og de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe dem

g) fremskridtet i og finansieringen af store projekter, hvor det er relevant

h) brugen af støtte, der er frigivet efter annullering som omhandlet i artikel 98, stk. 2, til forvaltningsmyndigheden eller en anden offentlig myndighed i løbet af det operationelle programs gennemførelsesperiode.

i) tilfælde, hvor der er konstateret en væsentlig ændring som omhandlet i artikel 57.

Omfanget af de oplysninger, der sendes til Kommissionen, skal stå i et rimeligt forhold til de samlede udgifter til det pågældende operationelle program. Disse oplysninger kan, hvor det er hensigtsmæssigt, gives i sammenfattet form.

De oplysninger, der er omhandlet i litra d), g), h) og i), medtages ikke, såfremt der ikke er nogen væsentlig ændring i forhold til den foregående rapport.

3. De i stk. 1 omhandlede rapporter betragtes som tilfredsstillende, hvis de indeholder alle de relevante oplysninger, der er anført i stk. 2. Kommissionen underretter medlemsstaten om, hvorvidt årsrapporten er tilfredsstillende, inden for en frist på ti arbejdsdage efter datoen for modtagelsen.

4. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin opfattelse af indholdet af en tilfredsstillende årsrapport om gennemførelsen, som forvaltningsmyndigheder forelægger inden for en frist på to måneder efter modtagelsen. For den endelige rapport om det operationelle program er fristen på højst fem måneder efter modtagelsen af en tilfredsstillende rapport. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden for den fastsatte frist, anses rapporten for at være godtaget.

Artikel 68

Årlig gennemgang af programmerne

1. Hvert år, når den i artikel 67 omhandlede årsrapport om gennemførelsen er forelagt, gennemgår Kommissionen og forvaltningsmyndigheden de fremskridt, der er gjort i gennemførelsen af det operationelle program, de vigtigste resultater, der er opnået i forhold til det foregående år, den finansielle gennemførelse samt andre faktorer med henblik på at forbedre gennemførelsen.

Eventuelle aspekter ved driften af forvaltnings- og kontrolsystemet, der nævnes i den sidste årlige kontrolrapport i artikel 62, stk. 1, litra d), nr. i), kan også gennemgås.

2. Efter gennemgangen i stk. 1 kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, som underretter overvågningsudvalget herom. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet som reaktion på disse bemærkninger.

3. Når de efterfølgende evalueringer af interventionerne i programmeringsperioden 2000-2006, hvor det er relevant, foreligger, kan de samlede resultater gennemgås i forbindelse med den efterfølgende årlige gennemgang.

KAPITEL III

Information og offentlighed

Artikel 69

Information og offentlighed

1. Medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden for det operationelle program oplyser om og offentliggør operationer og medfinansierede programmer. Informationen rettes mod Den Europæiske Unions borgere og støttemodtagerne med det formål at fremhæve Fællesskabets rolle og sikre fuld åbenhed omkring fondens interventioner.

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

2. Forvaltningsmyndigheden for det operationelle program har ansvaret for offentliggørelsen i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

KAPITEL IV

Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar

Afdeling 1

Medlemsstaternes ansvar

Artikel 70

Forvaltning og kontrol

1. Medlemsstaterne har ansvaret for forvaltningen af og kontrollen med de operationelle programmer, navnlig ved hjælp af følgende foranstaltninger:

a) der skal sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemerne for de operationelle programmer er blevet etableret efter artikel 58-62, og at systemerne fungerer effektivt

b) der skal forebygge, afsløre og rette op på uregelmæssigheder og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, eventuelt inkl. morarenter. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen med hensyn til administrative og retlige skridt.

2. Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en modtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for, at de tabte beløb tilbagebetales til Den Europæiske Unions almindelige budget, når det fastslås, at tabet kan tilskrives fejl eller forsømmelse fra dens side.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 og 2 efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 71

Etablering af forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden indgivelsen af den første mellemliggende betalingsanmodning eller senest 12 måneder efter godkendelsen af det enkelte operationelle program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af systemerne, som navnlig omfatter organiseringen af og procedurerne for

a) forvaltnings- og attesteringsmyndighederne og de formidlende organer

b) revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

2. Den beskrivelse, der er omhandlet i stk. 1, ledsages af en rapport, som indeholder resultaterne af en vurdering af systemernes udformning og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 58-62. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres det, hvor alvorlige manglerne er, og, når manglerne ikke vedrører hele programmet, den eller de berørte prioriterede opgaver i rapporten. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes, og efter hvilken tidsplan de skal gennemføres, og bekræfter efterfølgende, at foranstaltningerne er gennemført, og at de dertil knyttede forbehold er blevet trukket tilbage.

Den i dette stykke omhandlede rapport anses for at være accepteret, og den første mellemliggende betaling foretages under følgende omstændigheder:

a) senest to måneder efter modtagelsen af rapporten, når der ikke er taget forbehold med hensyn til udtalelsen i andet afsnit, og der ikke foreligger bemærkninger fra Kommissionen

b) hvis udtalelsen indeholder forbehold, efter at det over for Kommissionen er bekræftet, at der er truffet korrigerende foranstaltninger vedrørende de centrale elementer i de systemer, der er indført, og de dertil knyttede forbehold er blevet trukket tilbage og der ikke er bemærkninger fra Kommissionen inden for to måneder efter datoen for bekræftelsen.

Når forbeholdene kun vedrører en enkelt prioriteret opgave, foretages den første mellemliggende betaling for de andre prioriterede opgaver i det operationelle program, hvortil der ikke er knyttet forbehold.

3. Den i stk. 2 omhandlede rapport og udtalelse udarbejdes af revisionsmyndigheden eller af et offentligt eller privat organ, der handler uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og attesteringsmyndigheden og udfører sit arbejde under hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder.

4. Når et fælles system anvendes for flere operationelle programmer, kan beskrivelsen af de fælles systemer i henhold til stk. 1 ledsages af én rapport og en udtalelse som omhandlet i stk. 2.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1-4 efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Afdeling 2

Kommissionens ansvar

Artikel 72

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen forvisser sig efter proceduren i artikel 71 om, at medlemsstaterne har etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 58-62, og på grundlag af de årlige kontrolrapporter og den årlige udtalelse fra revisionsmyndigheden samt sine egne revisioner om, at systemerne fungerer effektivt i de operationelle programmers gennemførelsesperiode.

2. Uden at dette berører medlemsstaternes revisioner, kan tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter med et varsel på mindst ti arbejdsdage, medmindre det drejer sig om hastesager, foretage revisioner på stedet for at efterprøve, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, idet disse kan omfatte revision af operationer, der indgår i det operationelle program. Medlemsstatens embedsmænd eller bemyndigede repræsentanter kan deltage i sådanne revisioner. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning om anvendelsen af data indsamlet under revisioner efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Kommissionens embedsmænd eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter, der har den behørige beføjelse til at foretage kontrol på stedet, skal have adgang til bøger og alle andre dokumenter vedrørende udgifter finansieret af fondene, herunder dokumenter og metadata udarbejdet eller modtaget og registreret på et elektronisk medium.

Ovennævnte revisionsbeføjelser berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, ifølge hvilke visse handlinger er forbeholdt myndighedspersoner, der er specifikt udpeget efter national lov. Bemyndigede kommissionsrepræsentanter deltager bl.a. ikke i besøg på privat bopæl eller formel udspørgning af personer inden for rammerne af den berørte medlemsstats lovgivning. De skal dog have adgang til de oplysninger, der således tilvejebringes.

3. Kommissionen kan kræve, at en medlemsstat foretager revision på stedet af, at systemerne fungerer effektivt, eller at en eller flere transaktioner er korrekte. Tjenestemænd ved Kommissionen eller bemyndigede kommissionsrepræsentanter kan deltage i sådanne revisioner.

Artikel 73

Samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de operationelle programmer med henblik på at samordne deres respektive revisionsplaner og revisionsmetoder og udveksler omgående resultaterne af de revisioner, der er foretaget af forvaltnings- og kontrolsystemerne, med henblik på at udnytte ressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

For at lette dette samarbejde i tilfælde af, at en medlemsstat udpeger flere revisionsmyndigheder, kan medlemsstaten udpege et koordinerende organ.

Kommissionen og revisionsmyndighederne samt det koordinerende organ, når et sådant er blevet udpeget, mødes regelmæssigt, og mindst én gang om året, medmindre andet er aftalt, for sammen at gennemgå den årlige kontrolrapport og udtalelsen, der forelægges i henhold til artikel 62, og udveksle synspunkter om andre spørgsmål vedrørende forbedring af forvaltningen af og kontrollen med de operationelle programmer.

2. Ved fastlæggelsen af sin egen revisionsstrategi fastsætter Kommissionen, for hvilke operationelle programmers vedkommende udtalelsen om systemets overensstemmelse, jf. artikel 71, stk. 2, er uden forbehold, eller hvor forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, hvor revisionsmyndighedens revisionsstrategi er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er opnået rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

3. For disse programmers vedkommende kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til den udtalelse, der henvises til i artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), for så vidt angår effektiviteten af den måde, systemerne fungerer på, og at den kun vil foretage sine egne revisioner på stedet, hvis der er begrundet mistanke om mangler ved systemet, som har indflydelse på udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i et år, for hvilket der ikke er afgivet udtalelse i henhold til artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), som ikke indeholder noget forbehold med hensyn til sådanne mangler.

Når Kommissionen når frem til en sådan konklusion, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Når der er tegn på mangler, kan den kræve, at medlemsstaten foretager revisioner i henhold til artikel 72, stk. 3, eller foretage sine egne revisioner i henhold til artikel 72, stk. 2.

Afdeling 3

Proportionalitet i forbindelse med kontrol af operationelle programmer

Artikel 74

Proportionale kontrolordninger

1. Når der er tale om operationelle programmer, hvor de samlede støtteberettigede offentlige udgifter ikke overstiger 750 mio. EUR, og hvor EF-medfinansieringssatsen ikke overstiger 40 % af de samlede offentlige udgifter:

a) har revisionsmyndigheden ikke pligt til at forelægge Kommissionen en revisionsstrategi i henhold til artikel 62, stk. 1, litra c)

b) hvor udtalelsen om systemets overensstemmelse i medfør af artikel 71, stk. 2, ikke indeholder nogen forbehold, eller hvor alle forbehold er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, kan Kommissionen konkludere, at den først og fremmest kan henholde sig til den udtalelse, der henvises til i artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), for så vidt angår effektiviteten af den måde, systemerne fungerer på, og at den kun vil foretage sine egne revisioner på stedet, hvis der er begrundet mistanke om mangler ved systemet, som har indflydelse på udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i et år, for hvilket der ikke er afgivet udtalelse i henhold til artikel 62, stk. 1, litra d), nr. ii), som ikke indeholder noget forbehold med hensyn til sådanne mangler.

Når Kommissionen når frem til en sådan konklusion, underretter den den pågældende medlemsstat herom. Når der er begrundet mistanke om mangler, kan den kræve, at medlemsstaten foretager revisioner i henhold til artikel 72, stk. 3, eller foretage sine egne revisioner i henhold til artikel 72, stk. 2

2. For de i stk. 1 omhandlede operationelle programmer kan medlemsstaten derudover vælge i henhold til nationale regler at etablere organerne og procedurerne for udøvelsen af:

a) forvaltningsmyndighedens funktioner med hensyn til efterprøvning i forbindelse med de medfinansierede produkter og tjenesteydelser og anmeldte udgifter i henhold til artikel 60, litra b)

b) attesteringsmyndighedens funktioner i henhold til artikel 61 og

c) revisionsmyndighedens funktioner i henhold til artikel 62.

Når en medlemsstat benytter sig af denne mulighed, behøver den ikke udpege en attesteringsmyndighed og en revisionsmyndighed i henhold til artikel 59, stk. 1, litra b) og c).

Artikel 71 finder tilsvarende anvendelse.

Når Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 60, 61 og 62, præciserer den, hvilke bestemmelser der ikke finder anvendelse på operationelle programmer, for hvilke den pågældende medlemsstat har benyttet sig af muligheden i dette stykke.

AFSNIT VII

ØKONOMISK FORVALTNING

KAPITEL I

Økonomisk forvaltning

Afdeling 1

Budgetforpligtelser

Artikel 75

Budgetforpligtelser

1. Fællesskabets budgetforpligtelser i forbindelse med de operationelle programmer (i det følgende benævnt »budgetforpligtelser«) indgås årligt for hver fond og hvert mål i en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Den første budgetforpligtelse indgås før Kommissionens beslutning om godkendelse af det operationelle program. Hver efterfølgende forpligtelse indgås som hovedregel inden den 30. april hvert år af Kommissionen på grundlag af beslutningen om at yde bidrag fra fondene, jf. artikel 32.

2. Hvis der ikke er foretaget nogen betaling, kan medlemsstaten senest den 30. september i år n anmode om, at alle de operationelle programmers forpligtelser med tilknytning til den nationale reserve som omhandlet i artikel 51 til uforudsete udgifter overføres til andre operationelle programmer. Medlemsstaten oplyser i sin anmodning, hvilke operationelle programmer den pågældende overførsel skal foretages til.

Afdeling 2

Fælles regler for betalinger

Artikel 76

Fælles regler for betalinger

1. Kommissionens betalinger af fondsbidraget foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne. Hver betaling opføres under den ældste åbne budgetforpligtelse i den pågældende fond.

2. Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af saldoen. De foretages til det af medlemsstaten udpegede organ.

3. Medlemsstaterne sender senest den 30. april hvert år Kommissionen et foreløbigt overslag over deres forventede betalingsanmodninger for det indeværende og det efterfølgende regnskabsår.

4. Alle udvekslinger vedrørende finansielle transaktioner mellem Kommissionen og de af medlemsstaterne udpegede myndigheder og organer foregår elektronisk i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3. I tilfælde af force majeure og specielt hvis det fælles edb-system ikke fungerer, eller der mangler en fast forbindelse, kan medlemsstaten sende oversigten over udgifter og betalingsanmodningen i papirudgave.

Artikel 77

Fælles regler for beregning af mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen

Mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen beregnes ved anvendelse af medfinansieringssatsen, der er fastsat i afgørelsen om det pågældende operationelle program for hver prioritet, på det støtteberettigede bidrag, der er nævnt under den pågældende prioritet i hver udgiftsoversigt, der er attesteret af attesteringsmyndigheden.

Fællesskabets bidrag i form af de mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen må dog ikke være højere end det offentlige bidrag og den maksimale støtte fra fondene for hver prioritet som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program.

Artikel 78

Udgiftsoversigt

1. Alle udgiftsoversigter omfatter for hver prioriteret opgave de samlede støtteberettigede udgifter, jf. artikel 56, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, og tilsvarende offentlig støtte, som er betalt, eller som er forfaldne til betaling til modtagerne i henhold til de betingelser, der gælder for offentlige bidrag. Udgifter, der er betalt af modtagerne, dokumenteres med modtagne fakturaer eller regnskabsbilag med samme beviskraft.

Specielt hvad angår støtteordninger som omhandlet i traktatens artikel 87, skal det offentlige bidrag svarende til udgifterne i en udgiftsoversigt dog, ud over betingelserne i første afsnit, være blevet betalt til modtagerne af det støtteydende organ.

2. Uanset stk. 1 kan udgiftsoversigten, hvad angår statsstøtte som defineret i traktatens artikel 87, omfatte forskud udbetalt til modtagerne af det støtteydende organ, hvis følgende tre betingelser er opfyldt:

a) De skal være omfattet af en bankgaranti eller en offentlig finansiel facilitet med samme virkning.

b) De må ikke overstige 35 % af den samlede støtte, der ydes til en modtager med henblik på et bestemt projekt.

c) De skal modsvares af udgifter afholdt af modtagerne i forbindelse med projektets gennemførelse og understøttes af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi tre år efter det år, hvor forskuddet er udbetalt, dog senest den 31. december 2015; i modsat fald korrigeres den efterfølgende udgiftsoversigt i overensstemmelse hermed.

3. I udgiftsoversigterne vises de elementer, der henvises til i stk. 1, vedrørende de regioner, der modtager overgangsstøtte, særskilt for hvert operationelt program.

4. I tilfælde af store projekter som defineret i artikel 39 er det alene udgifter i forbindelse med store projekter, som Kommissionen allerede har vedtaget, der kan medtages i udgiftsoversigterne.

5. Når bidraget fra fondene beregnes i forhold til de offentlige udgifter i henhold til artikel 53, stk. 1, berører oplysninger om andre end offentlige udgifter ikke det forfaldne beløb beregnet på grundlag af betalingsanmodningen.

6. Uanset stk. 1 skal udgiftsoversigten, hvad angår finansieringstekniske instrumenter som defineret i artikel 44, omfatte de samlede udgifter betalt ved oprettelsen af eller som bidrag til sådanne fonde eller holdingfonde.

Ved den delvise eller endelige afslutning af det operationelle program fastsættes de støtteberettigede udgifter dog som det samlede beløb af:

a) alle betalinger fra byudviklingsfonde til investering i offentlig-private partnerskaber eller andre projekter, der er omfattet af en integreret byudviklingsplan, eller

b) alle betalinger fra hver enkelt af ovennævnte fonde til investering i virksomheder eller

c) alle garantier, der er stillet, herunder beløb, der er disponeret over som garantier stillet af garantifonde og

d) støtteberettigede forvaltningsudgifter.

Medfinansieringssatsen finder anvendelse på de støtteberettigede udgifter, der er betalt af støttemodtageren.

Den tilsvarende udgiftsoversigt korrigeres i overensstemmelse hermed.

7. De renter, som betalinger fra operationelle programmer til fonde som defineret i artikel 44, afkaster, skal anvendes til finansiering af byudviklingsprojekter for så vidt angår byudviklingsfonde eller finansieringstekniske instrumenter for små og mellemstore virksomheder i andre tilfælde.

Midler, der tilbagebetales til operationen fra investeringer foretaget af fonde som defineret i artikel 44 eller som resterer, når alle garantier er betalt, genanvendes af de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat til fordel for byudviklingsprojekter eller for små og mellemstore virksomheder.

Artikel 79

Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger

1. Forfinansiering og mellemliggende betalinger må sammenlagt ikke overstige 95 % af bidraget fra fondene til det operationelle program.

2. Når dette loft er nået, fortsætter attesteringsmyndigheden med at sende Kommissionen alle attesterede oversigter over udgifter pr. 31. december i år n samt de beløb, der er inddrevet i årets løb for hver fond, senest ved udgangen af februar i år n+1.

Artikel 80

Ubeskårne betalinger til modtagerne

Medlemsstaterne forvisser sig om, at betalingsorganerne sørger for, at modtagerne modtager det fulde offentlige bidragsbeløb så hurtigt som muligt. Der foretages ikke fradrag eller tilbageholdelse af noget beløb, og der pålægges ikke nogen specifik afgift eller andre afgifter med tilsvarende virkning, der kan nedsætte beløbene til modtagerne.

Artikel 81

Brug af euroen

1. Beløbene i medlemsstatens fremlagte operationelle program, godkendte oversigter over udgifter, betalingsanmodninger og udgifter angivet i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen udtrykkes i euro.

2. Kommissionens afgørelser om operationelle programmer og Kommissionens forpligtelser og betalinger udtrykkes og gennemføres i euro.

3. De medlemsstater, der ikke har indført euroen som national valuta på datoen for betalingsanmodningen, omregner udgifterne i national valuta til euro. Beløbet omregnes til euro til Kommissionens månedlige regnskabsvekselkurs for den måned, hvor udgifterne er registreret i de regnskaber, som godkendelsesmyndigheden for det operationelle program fører. Kommissionen offentliggør hver måned denne kurs elektronisk.

4. Når en medlemsstat indfører euroen som national valuta, finder omregningsproceduren i stk. 3 fortsat anvendelse på alle udgifter, der er opført i godkendelsesmyndighedens regnskaber inden ikrafttrædelsesdatoen for den faste omregningskurs mellem den nationale valuta og euroen.

Afdeling 3

Forfinansiering

Artikel 82

Betaling

1. Efter at Kommissionen har truffet beslutning om godkendelse af bidraget fra fondene til hvert operationelt program, betaler Kommissionen ét forfinansieringsbeløb for perioden 2007-2013 til det af medlemsstaten udpegede organ.

Dette forfinansieringsbeløb betales i forskellige trancher som følger:

a) for medlemsstater af Den Europæiske Union i dens sammensætning før den 1. maj 2004, i 2007 2 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program, og i 2008 3 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program

b) for medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, i 2007 2 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program, i 2008 3 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program, og i 2009 2 % af bidraget fra strukturfondene til det pågældende operationelle program

c) hvis det operationelle program falder ind under målet om europæisk territorialt samarbejde, og hvis mindst en af deltagerne er en medlemsstat, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, i 2007 2 % af bidraget fra EFRU til det operationelle program, i 2008 3 % af bidraget fra EFRU til det operationelle program, og i 2009 2 % af bidraget fra EFRU til det operationelle program

d) for medlemsstater af Den Europæiske Union i dens sammensætning før den 1. maj 2004, i 2007 2 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program, i 2008 3 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program, og i 2009 2,5 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program

e) for medlemsstater der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, i 2007 2,5 % af bidraget fra samhørighedsfonden til det operationelle program, i 2008 4 % af bidraget til samhørighedsfonden til det operationelle program, og i 2009 4 % af bidraget til samhørighedsfonden til det operationelle program.

2. Hele forfinansieringsbeløbet refunderes til Kommissionen af det af medlemsstaten udpegede organ, hvis der ikke er fremsendt nogen betalingsanmodning under det operationelle program inden 24 måneder efter datoen for Kommissionens betaling af første rate af forfinansieringsbeløbet.

Det samlede bidrag fra fondene til det operationelle program berøres ikke af denne refusion.

Artikel 83

Renter

De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende operationelle program, idet det betragtes som en indtægt for medlemsstaten som nationalt offentligt bidrag, og skal anmeldes til Kommissionen i forbindelse med den endelige afslutning af det operationelle program.

Artikel 84

Udligning

Det beløb, der betales som forfinansiering, udlignes fuldstændigt i Kommissionens regnskaber, når det operationelle program afsluttes, jf. artikel 89.

Afdeling 4

Mellemliggende betalinger

Artikel 85

Mellemliggende betalinger

Der foretages mellemliggende betalinger i forbindelse med hvert operationelt program. Den første mellemliggende betaling foretages i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2.

Artikel 86

Godtagelse af betalingsanmodninger

1. Enhver mellemliggende betaling fra Kommissionen forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

a) en betalingsanmodning og en udgiftsoversigt skal være tilsendt Kommissionen, jf. artikel 78

b) i hele perioden har Kommissionen for hver prioriteret opgave og hvert mål ikke udbetalt mere end den maksimale støtte fra fondene som fastsat i Kommissionens afgørelse om godkendelse af det operationelle program

c) forvaltningsmyndigheden skal have tilsendt Kommissionen den seneste årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 67, stk. 1 og 3

d) der foreligger ingen begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse, jf. traktatens artikel 226, i forbindelse med den eller de operationer, hvortil udgifterne er opgivet i den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis en eller flere af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, underretter Kommissionen medlemsstaten og attesteringsmyndigheden inden for en frist på en måned, således at de nødvendige skridt kan tages til at rette op på situationen.

Artikel 87

Dato for indgivelse af betalingsanmodninger og frister for betaling

1. Attesteringsmyndigheden forvisser sig om, at anmodninger om mellemliggende betalinger i forbindelse med hvert operationelt program samles i grupper og så vidt muligt sendes til Kommissionen tre særskilte gange om året. Hvis Kommissionen skal foretage en betaling i det indeværende år, er sidste frist for indsendelse af en betalingsanmodning den 31. oktober.

2. Hvis der er disponible midler til rådighed, og betalingerne ikke er suspenderet, jf. artikel 92, foretager Kommissionen den mellemliggende betaling senest to måneder efter datoen for registreringen i Kommissionen af en betalingsanmodning, der opfylder betingelserne i artikel 86.

Afdeling 5

Afslutning af programmet og betaling af saldoen

Artikel 88

Delvis afslutning

1. Delvis afslutning af operationelle programmer kan foretages med en hyppighed, der skal fastsættes af medlemsstaten.

Delvis afslutning vedrører operationer, der er afsluttet i perioden indtil den 31. december i det foregående år. I henhold til denne forordning anses operationer for at være afsluttet, når de dermed forbundne aktiviteter rent faktisk er udført, og når alle modtagernes udgifter og det tilsvarende offentlige bidrag er blevet betalt.

2. Delvis afslutning foretages på betingelse af, at medlemsstaten senest den 31. december i et givet år sender Kommissionen følgende:

a) en udgiftsoversigt vedrørende operationerne i stk. 1

b) en erklæring om delvis afslutning i overensstemmelse med artikel 62, stk. 1, litra d), nr. iii).

3. Eventuelle finansielle korrektioner i henhold til artikel 98 og 99 vedrørende operationer, der er omfattet af en delvis afslutning, skal forstås som finansielle nettokorrektioner.

Artikel 89

Betingelser for betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at

a) medlemsstaten senest den 31. marts 2017 har sendt en betalingsanmodning, der består af følgende dokumenter

   i) en anmodning om betaling af saldoen og en udgiftsoversigt, jf. artikel 78

   ii) den endelige rapport om gennemførelsen af det operationelle program med oplysningerne i artikel 67

   iii) en erklæring om afslutning, jf. artikel 62, stk. 1, litra e), og at

b) der ikke foreligger en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse, jf. traktatens artikel 226, i forbindelse med den eller de operationer, hvortil udgifterne er opgivet i den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis Kommissionen ikke får tilsendt de i stk. 1 omhandlede dokumenter, frigøres saldoen automatisk, jf. artikel 93.

3. Kommissionen underretter medlemsstaten om sin udtalelse om indholdet af den erklæring om afslutning, der er omhandlet i stk. 1, litra a), nr. iii), inden fem måneder fra modtagelsesdatoen. Hvis Kommissionen ikke svarer inden for denne femmånedersfrist, anses erklæringen om afslutning for at være accepteret.

4. Med forbehold af disponible midler betaler Kommissionen saldoen senest 45 dage efter den seneste af følgende datoer:

a) den dato, hvor den accepterer den endelige rapport, jf. artikel 67, stk. 4, og

b) den dato, hvor den accepterer erklæringen om afslutning, jf. stk. 1, litra a), nr. iii).

5. Restbeløbet af budgetforpligtelsen frigøres 12 måneder efter betalingen, jf. dog stk. 6. Afslutningen af det operationelle program finder sted på den dato, hvor den første af følgende tre begivenheder indtræffer:

a) betalingen af saldoen, som er fastsat af Kommissionen på grundlag af de i stk. 1 nævnte dokumenter

b) fremsendelsen af en debetnota for beløb, som uretmæssigt er betalt af Kommissionen til medlemsstaten i forbindelse med et operationelt program

c) frigørelsen af saldoen af den budgetmæssige forpligtelse.

Kommissionen underretter medlemsstaten om datoen for afslutning af det operationelle program inden for en frist på to måneder.

6. Uanset resultaterne af revisioner foretaget af Kommissionen eller Den Europæiske Revisionsret kan den saldo, som Kommissionen har betalt i forbindelse med det operationelle program, ændres inden ni måneder efter datoen for dens betaling eller, hvis der er tale om et negativt restbeløb, som skal refunderes af medlemsstaten, inden ni måneder efter datoen for udstedelsen af debetnotaen. En sådan ændring af restbeløbet påvirker ikke datoen for afslutningen af det operative program, jf. stk. 5.

Artikel 90

Adgang til bilag

1. Uden at dette berører reglerne om statsstøtte, jf. traktatens artikel 87, sørger forvaltningsmyndigheden for, at alle udgifts- og revisionsbilag i forbindelse med det pågældende operationelle program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten i:

a) en periode på tre år efter afslutningen af et operationelt program, jf. artikel 89, stk. 3

b) en periode på tre år efter det år, hvor den delvise afslutning fandt sted, for så vidt angår dokumenter vedrørende udgifter og revision i forbindelse med operationer som omhandlet i stk. 2.

Disse perioder afbrydes i tilfælde af søgsmål eller på behørigt begrundet anmodning af Kommissionen.

2. Forvaltningsmyndigheden stiller efter anmodning en liste over afsluttede operationer, som er blevet delvis afsluttet i henhold til artikel 88, til rådighed for Kommissionen.

3. Bilagene opbevares enten i de originale udgaver eller i udgaver, der er attesteret som værende i overensstemmelse med de originale udgaver, på almindeligt anerkendte datamedier.

Afdeling 6

Afbrydelse af betalingsfristen og suspension af betalinger

Artikel 91

Afbrydelse af betalingsfristen

1. Betalingsfristen kan afbrydes af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 i en periode på højst seks måneder, hvis:

a) der i en rapport fra et nationalt revisionsorgan eller fællesskabsrevisionsorgan er begrundet mistanke om, at der er alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne

b) den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal foretage supplerende kontrol som følge af oplysninger, han modtager, og hvorved han bliver opmærksom på, at der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret.

2. Medlemsstaten og attesteringsmyndigheden skal straks underrettes om grunden til afbrydelsen. Afbrydelsen bringes til ophør, så snart medlemsstaten har truffet de fornødne foranstaltninger.

Artikel 92

Suspension af betalinger

1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger på prioritets- eller programniveau kan suspenderes af Kommissionen, hvis:

a) der er konstateret en væsentlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som berører pålideligheden af proceduren for attestering af betalinger, og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt, eller

b) udgifterne i en attesteret udgiftsoversigt er behæftet med en væsentlig uregelmæssighed, der ikke er korrigeret, eller

c) en medlemsstat groft har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 70, stk. 1 og 2.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden to måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til det operationelle program i henhold til artikel 99.

Afdeling 7

Automatisk frigørelse

Artikel 93

Principper

1. Kommissionen frigør automatisk enhver del af en budgetforpligtelse i forbindelse med et operationelt program, som ikke er blevet anvendt til betaling af forfinansieringen eller de mellemliggende betalinger, eller for hvilket der ikke er fremsendt betalingsanmodning, jf. artikel 86, senest den 31. december i det andet år efter året for indgåelsen af budgetforpligtelsen under programmet, med den undtagelse, der er nævnt i stk. 2.

2. For medlemsstater, hvis BNP fra 2001 til 2003 lå på under 85 % af EU-25-gennemsnittet i samme periode, jf. bilag II, skal fristen i stk. 1 være den 31. december i det tredje år efter året for indgåelsen af den årlige budgetforpligtelse fra 2007 til 2010 under deres operationelle programmer.

Denne frist finder også anvendelse på den årlige budgetforpligtelse fra 2007 til 2010 i et operationelt program, der falder ind under målet om europæisk territorialt samarbejde, hvis mindst en af deltagerne er en medlemsstat som omhandlet i første afsnit.

3. Den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2015, frigøres automatisk, hvis Kommissionen ikke har modtaget nogen betalingsanmodning herfor, som kan godtages, senest den 31. marts 2017.

4. Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges fristen for den første automatiske frigørelse, jf. stk. 1, for den første forpligtelses vedkommende med det antal måneder, der ligger mellem den 1. januar 2007 og datoen for den første budgetforpligtelse.

Artikel 94

Afbrydelsesperiode for store projekter og støtteordninger

Når Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af et stort projekt eller en støtteordning, nedsættes de beløb, som potentielt berøres af den automatiske frigørelse, med de årlige beløb, der berøres af sådanne store projekter eller støtteordninger.

For disse årlige beløb er starttidspunktet for beregningen af de automatiske frigørelsesfrister i artikel 93 datoen for den efterfølgende beslutning, der er nødvendig for at bemyndige sådanne store projekter eller støtteordninger.

Artikel 95

Afbrydelsesperiode som følge af søgsmål og rekurs

Det beløb, der potentielt berøres af den automatiske frigørelse, nedsættes med de beløb, som attesteringsmyndigheden ikke har kunnet anmelde til Kommissionen, fordi operationerne er blevet stillet i bero på grund af et søgsmål eller en rekurs med opsættende virkning, forudsat at medlemsstaten senest den 31. december i det andet eller tredje år efter året for den i artikel 93 omhandlede budgetforpligtelse sender Kommissionen oplysninger med en begrundelse.

Hvad angår den del af forpligtelserne, som stadig er åben den 31. december 2015, afbrydes fristen i artikel 93, stk. 2, på de samme betingelser, som gælder for beløbet med tilknytning til de pågældende operationer.

Der kan anmodes om ovennævnte nedsættelse én gang, hvis suspensionen har varet indtil et år, eller flere gange svarende til antallet af år mellem datoen for den retlige eller administrative beslutning om at suspendere gennemførelsen af operationen og datoen for den endelige retlige eller administrative beslutning.

Artikel 96

Undtagelser fra automatisk frigørelse

Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

a) den del af budgetforpligtelsen, for hvilken en betalingsanmodning er indgivet, men hvis refusion er afbrudt eller suspenderet af Kommissionen den 31. december i det andet eller tredje år efter året for den i artikel 93 omhandlede budgetforpligtelse og i overensstemmelse med artikel 91 og 92. Når det problem, som førte til afbrydelsen eller suspensionen, er blevet løst, finder reglen om automatisk frigørelse anvendelse på den del af budgetforpligtelsen, der er berørt.

b) den del af budgetforpligtelsen, for hvilken en betalingsanmodning er indgivet, men hvis refusion er nedsat, navnlig som følge af manglende budgetmidler

c) den del af budgetforpligtelsen, for hvilken det ikke har været muligt at indgive en betalingsanmodning, der kan godtages, på grund af force majeure, der i væsentlig grad berører gennemførelsen af det operationelle program. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise dens direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af det operationelle program.

Artikel 97

Procedure

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og de berørte myndigheder i god tid, når der er risiko for automatisk frigørelse efter artikel 93. Kommissionen giver medlemsstaten og de berørte myndigheder meddelelse om beløbet af den automatiske frigørelse på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af.

2. Medlemsstaten godkender beløbet eller fremsætter sine bemærkninger inden to måneder efter modtagelsen af oplysningerne. Kommissionen foretager den automatiske frigørelse senest ni måneder efter fristen i artikel 93.

3. Fondens bidrag til det operationelle program nedsættes for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Senest to måneder efter datoen for frigørelsen forelægger medlemsstaten en revideret finansieringsplan, der afspejler det nedsatte støttebeløb for en eller flere prioriteter under det operationelle program. Sker dette ikke, foretager Kommissionen en forholdsmæssig nedsættelse af de beløb, der er afsat til hver prioritet.

KAPITEL II

Finansielle korrektioner

Afdeling 1

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

Artikel 98

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne har i første række ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder, idet de handler på grundlag af beviser for større ændringer, som berører arten af eller betingelserne for gennemførelse af eller kontrol med operationerne eller de operationelle programmer og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaten foretager de nødvendige finansielle korrektioner i forbindelse med enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som konstateres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. De korrektioner, der foretages af en medlemsstat, består i helt eller delvis at annullere det offentlige bidrag fra det operationelle program. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og betydning og det økonomiske tab for fondene.

De fondsmidler, der frigøres på denne måde, kan indtil den 31. december 2015 genanvendes af medlemsstaten til det pågældende operationelle program i henhold til bestemmelserne i stk. 3.

3. Bidraget, som er annulleret i henhold til stk. 2, kan ikke genanvendes til den eller de operationer, som var genstand for korrektionen, eller, hvis der foretages en finansiel korrektion i forbindelse med en systembetinget uregelmæssighed, til eksisterende operationer inden for hele eller en del af den prioriterede opgave, hvor den systembetingede uregelmæssighed opstod.

4. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle operationer, som kan tænkes at være berørt.

Afdeling 2

Kommissionens finansielle korrektioner

Artikel 99

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et operationelt program, hvis den efter den nødvendige gennemgang konkluderer, at:

a) der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det fællesskabsbidrag, der allerede er betalt til programmet, i fare

b) udgifterne i en attesteret udgiftsoversigt er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke

c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 98 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede individuelle uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systembetinget, når den fastlægger, om der skal anvendes en korrektion til en fast sats eller en ekstrapoleret korrektion.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens art og betydning og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende operationelle program.

4. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på forhold, der er fastlagt af andre revisorer end revisorerne i dens egne tjenestegrene, drager den sine egne konklusioner om de finansielle følger efter at have undersøgt de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 98, stk. 2, de rapporter, der er forelagt i henhold til artikel 70, stk. 1, litra b), og medlemsstatens eventuelle svar.

5. Hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 4, kan Kommissionen, afhængigt af omfanget af den manglende overholdelse af disse forpligtelser, foretage en finansiel korrektion ved at annullere hele eller en del af strukturfondenes bidrag til den pågældende medlemsstat.

Satsen for den finansielle korrektion, som der henvises til i dette stykke, fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 103, stk. 3.

Artikel 100

Procedure

1. Før Kommissionen træffer beslutning om finansiel korrektion, indleder den proceduren ved at meddele medlemsstaten sine foreløbige konklusioner og anmode den om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

Hvis Kommissionen foreslår en finansiel korrektion på grundlag af en ekstrapolation eller til en fast sats, skal medlemsstaten have mulighed for via en gennemgang af de pågældende dokumenter at påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang var mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. Medlemsstaten kan i forståelse med Kommissionen begrænse denne gennemgang til kun at omfatte en passende andel eller stikprøver af de pågældende dokumenter. Medmindre det drejer sig om behørigt begrundede tilfælde, må den tid, der anvendes til denne gennemgang, ikke overstige en yderligere periode på to måneder efter den i første afsnit nævnte periode på to måneder.

2. Kommissionen tager hensyn til alle beviser, som medlemsstaten forelægger inden for fristerne i stk. 1.

3. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens foreløbige konklusioner, indbyder Kommissionen medlemsstaten til en høring, hvor begge parter i samarbejde på basis af partnerskabet bestræber sig på at nå til enighed om bemærkningerne og de konklusioner, der skal drages deraf.

4. Hvis der opnås enighed, kan medlemsstaten genanvende de pågældende fællesskabsmidler i overensstemmelse med artikel 98, stk. 2, andet afsnit.

5. Hvis der ikke er opnået enighed, træffer Kommissionen beslutning om den finansielle korrektion inden seks måneder efter høringsdatoen under hensyn til alle de oplysninger og bemærkninger, der er fremkommet under proceduren. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder fristen på seks måneder to måneder efter modtagelsen af Kommissionen indbydelse.

Artikel 101

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at søge inddrivelse i henhold til artikel 98, stk. 2, i nærværende forordning, og inddrive statsstøtte i henhold til artikel 87 i traktaten og artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 88 ([1]).

Artikel 102

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Den Europæiske Unions almindelige budget foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til artikel 72 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Forfaldsdatoen er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

2. Enhver forsinkelse i tilbagebetalingen giver anledning til morarenter fra forfaldsdatoen indtil datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender i sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

AFSNIT VIII

UDVALG

KAPITEL I

Koordinationsudvalget for fondene

Artikel 103

Udvalg og procedurer

1. Kommissionen bistås af Koordinationsudvalget for Fondene (i det følgende benævnt »koordinationsudvalget for fondene«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

4. Koordinationsudvalget for fondene vedtager selv sin forretningsorden.

5. EIB og EIF udpeger en repræsentant uden stemmeret.

KAPITEL II

Udvalget i henhold til traktatens artikel 147

Artikel 104

Udvalget i henhold til traktatens artikel 147

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 147 (i det følgende benævnt »udvalget«). Udvalget er sammensat af en repræsentant for regeringen, en repræsentant for arbejdstagerorganisationerne og en repræsentant for arbejdsgiverorganisationerne fra hver medlemsstat. Det kommissionsmedlem, der leder udvalget, kan delegere dette ansvar til en højtstående tjenestemand ved Kommissionen.

([1]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003. Titlen på forordning (EF) nr. 659/1999 er blevet justeret under hensyn til omnummereringen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. Amsterdam-traktatens artikel 12. Den oprindelige henvisning var til traktatens artikel 93.

2. Hver medlemsstat udnævner en repræsentant og en suppleant for hver repræsentant i hver af de i stk. 1 nævnte kategorier. Er et medlem fraværende, deltager suppleanten automatisk i drøftelserne.

3. Medlemmerne og suppleanterne udnævnes af Rådet på forslag af Kommissionen for en periode på tre år. De kan genudnævnes. Hvad angår sammensætningen af udvalget bestræber Rådet sig på at sikre, at de forskellige berørte kategorier er ligeligt repræsenteret. EIB og EIF kan udpege en repræsentant uden stemmeret i forbindelse med de punkter på dagsordenen, som vedrører dem.

4. Udvalget

a) afgiver udtalelse om gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning

b) afgiver udtalelse om udkastet til Kommissionens beslutninger om programmering, hvis der ydes støtte fra ESF

c) høres, når det beskæftiger sig med de kategorier af tekniske bistandsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 45, hvis der ydes støtte fra ESF, og andre relevante spørgsmål, der har indvirkning på gennemførelsen af strategierne for beskæftigelse, uddannelse og social inklusion på EU-plan, af relevans for ESF.

5. Kommissionen kan høre udvalget i andre spørgsmål end de i stk. 4 nævnte.

6. Udvalgets udtalelser skal vedtages med et absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer. Kommissionen underretter udvalget om, hvordan den har taget hensyn til dets udtalelser.

AFSNIT IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 105

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for videreførelse eller ændring, herunder hel eller delvis ophævelse, af en intervention, der medfinansieres af strukturfondene, eller af et projekt, der medfinansieres af Samhørighedsfonden, og som Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EØF) nr. 2052/88 ([1]), (EØF) nr. 4253/88 ([2]), (EF) nr. 1164/94 ([3]) og (EF) nr. 1260/1999 eller enhver anden lovgivning, der gælder for denne intervention den 31. december 2006, og som derfor finder anvendelse på interventionen eller projekterne indtil deres afslutning.

2. Når Kommissionen træffer beslutning om operationelle programmer, tager den hensyn til alle interventioner, der medfinansieres af strukturfondene, eller til alle projekter, der medfinansieres af Samhørighedsfonden, og som er godkendt af Rådet eller Kommissionen inden denne forordnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i de operationelle programmers gyldighedsperiode.

3. Uanset artikel artikel 31, stk. 2, artikel 32, stk. 4, og artikel 37, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999 vil delbeløb, hvorover der er disponeret med henblik på interventioner, der medfinansieres af EFRU eller ESF, og som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2006, og for hvilke den attesterede oversigt over faktisk afholdte udgifter, den endelige rapport om gennemførelsen og den erklæring, der henvises til i artikel 38, stk. 1, litra f), i nævnte forordning ikke er tilsendt Kommissionen senest 15 måneder efter sidste dato for støtteberettigelse som fastsat i afgørelsen om ydelse af et bidrag fra fondene, automatisk blive frigjort af Kommissionen senest seks måneder efter fristen, hvilket vil give anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

Beløb i tilknytning til operationer eller programmer, der er suspenderet som følge af et søgsmål eller en rekurs med opsættende virkning, lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

Artikel 106

Revisionsklausul

Rådet tager senest den 31. december 2013 denne forordning op til revision efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161.

Artikel 107

Ophævelse

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 105, stk. 1, i nærværende forordning, ophæves forordning (EF) nr. 1260/1999 fra den 1. januar 2007.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 1260/1999 betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 108

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Bestemmelserne i artikel 1-16, 25-28, 32-40, 47-49, 52-54, 56, 58-62, 69-74, 103-105 og 108 anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttræden alene for programmer i perioden 2007-2013. De øvrige bestemmelser anvendes fra den 1. januar 2007.

([1]) Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 185 af 15.7.1988, s. 9). Ophævet ved forordning (EF) nr. 1260/1999.

([2]) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374 af 31.12.1988, s. 1). Ophævet ved forordning (EF) nr. 1260/1999.

([3]) Rådets forordning (EF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT L 130 af 25.5.1994, s. 1). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2006.

På Rådets vegne

E. HEINÄLUOMA

Formand

BILAG I

Årlig fordeling af forpligtelsesbevillinger for 2007 til 2013

(jf. artikel 18)

(EUR, 2004-priser)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
42 863 000 000	43 318 000 000	43 862 000 000	43 860 000 000	44 073 000 000	44 723 000 000	45 342 000 000

BILAG II

Finansiel ramme

De kriterier og den metode, der er omtalt i artikel 18

Tildelingsmetode for de regioner, der er berettiget til midler under konvergensmålet, jf. artikel 5, stk. 1

1. Hver medlemsstats tildeling svarer til summen af tildelingerne til dens enkelte støtteberettigede regioner, der på grundlag af den relative regionale og nationale velstand og arbejdsløshedsprocenten beregnes som følger:

   a) fastlæggelse af et absolut beløb (i EUR), som fås ved at multiplicere befolkningstallet i den pågældende region med differencen mellem regionens BNP pr. indbygger målt i købekraftpariteter og BNP-gennemsnittet pr. indbygger i EU-25

   b) anvendelse af en procentsats på ovennævnte absolutte beløb for at fastlægge finansieringsrammen for den pågældende region; denne procentsats graduereres således, at den afspejler den relative velstand i den medlemsstat, hvor den støtteberettigede region er beliggende, i forhold til gennemsnittet i EU-25, dvs.:

      — for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 82 % af gennemsnittet i Fællesskabet: 4,25 %

      — for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mellem 82 % og 99 % af gennemsnittet i Fællesskabet: 3,36 %

      — for regioner i medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er større end 99 % af gennemsnittet i Fællesskabet: 2,67 %

   c) til det beløb, der fremkommer i henhold til litra b), lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 700 EUR pr. arbejdsløs, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle EU's konvergensregioner fandt anvendelse.

Tildelingsmetode for de medlemsstater, der er berettiget til midler fra Samhørighedsfonden, jf. artikel 5, stk. 2

2. Den samlede teoretiske finansieringsramme for Samhørighedsfonden fås ved at multiplicere den gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger på 44,7 EUR med den støtteberettigede befolkning. Hver enkelt medlemsstats a prioritildeling af denne teoretiske finansieringsramme svarer til en procentsats baseret på dens befolkningstal, areal og nationale velstand, og beregnes således:

   a) beregning af det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats befolkning og areal i forhold til alle støtteberettigede medlemsstaters samlede befolkning og areal; hvis forholdet mellem en medlemsstats befolkning og den samlede befolkning imidlertid overstiger forholdet mellem dens areal og det samlede areal med en faktor på 5 eller derover, hvilket afspejler en meget høj befolkningstæthed, anvendes kun befolkningen i forhold til den samlede befolkning i denne beregning

   b) justering af de således fremkomne procentsatser med en koefficient, der udgør en tredjedel af den procentsats, hvormed den pågældende medlemsstats BNI pr. indbygger, målt i købekraftpariteter, er større eller mindre end det gennemsnitlige BNI pr. indbygger i alle støtteberettigede medlemsstater (gennemsnittet udtrykkes som 100 %).

3. For at tage hensyn til de væsentlige behov for så vidt angår transport- og miljøinfrastruktur i de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004 eller senere, vil Samhørighedsfondens andel blive fastsat til en tredjedel af den samlede tildeling (strukturfonde plus Samhørighedsfond) gennemsnitligt i perioden. For de øvrige medlemsstaters vedkommende vil finansieringsrammen fremkomme direkte ved den i punkt 2 beskrevne tildelingsmetode.

Tildelingsmetode for de medlemsstater og regioner, der er berettiget til midler under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, jf. artikel 6

4. Hver enkelt berørt medlemsstats andel er summen af dens støtteberettigede regioners andele, der bestemmes efter følgende kriterier, der vægtes som anført: samlet befolkning (vægtning 0,5), antal arbejdsløse i NUTS III-regioner med en arbejdsløshedsprocent, der er højere end gruppegennemsnittet (vægtning 0,2), antal jobs, der er nødvendige for at nå op på en beskæftigelse på 70 % (vægtning 0,15), antal beskæftigede med lavt uddannelsesniveau (vægtning 0,10), lav befolkningstæthed (vægtning 0,05). Andelene justeres dernæst i forhold til den relative regionale velstand (for hver region en stigning eller et fald i dens samlede andel med + 5 %/– 5 % alt efter, om dens BNP pr. indbygger er større eller mindre end det gennemsnitlige BNP pr. indbygger for gruppen). Hver enkelt medlemsstats andel vil dog ikke være mindre end tre fjerdedele af dens andel af den kombinerede finansiering under mål 2 og 3 i 2006.

Tildelingsmetode for målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. artikel 7

5. Tildelingen af midler til støtteberettigede medlemsstater (herunder bidraget fra EFRU til aspektet grænseoverskridende samarbejde i det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og instrumentet for førtiltrædelsesstøtte, jf. artikel 21, stk. 2) beregnes således:

   a) for så vidt angår den grænseoverskridende komponent, jf. artikel 7, stk. 1: på grundlag af befolkningen i NUTS III-regioner i land- og søgrænseområder som en andel af den samlede befolkning i samtlige støtteberettigede regioner

   b) for så vidt angår den transnationale komponent, jf. artikel 7, stk. 2: på grundlag af den samlede befolkning i medlemsstaten som en andel af den samlede befolkning i samtlige berørte medlemsstater.

Tildelingsmetode for de medlemsstater og regioner, der er berettiget til overgangsstøtte, jf. artikel 8

6. Tildelinger af overgangsstøtte, jf. artikel 8, skal beregnes ved anvendelse af følgende parametre:

   a) for de regioner, der er defineret i artikel 8, stk. 1, 80 % i 2007 af deres individuelle støtteintensitet pr. indbygger i 2006 og derefter en lineær nedsættelse for i 2013 at nå den nationale gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i henhold til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Til den derved fremkomne tildeling lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 600 EUR pr. arbejdsløs, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle regioner i EU berettiget til midler/støtte under konvergensmålet fandt anvendelse

   b) for de regioner, der er defineret i artikel 8, stk. 2, 75 % i 2007 af deres individuelle støtteintensitet pr. indbygger i 2006 og derefter en lineær nedsættelse for i 2011 at nå den nationale gennemsnitlige støtteintensitet pr. indbygger i henhold til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse. Til den derved fremkomne tildeling lægges i givet fald et beløb, der fremkommer ved tildeling af en præmie på 600 EUR pr. arbejdsløs, gældende for antallet af arbejdsløse i den pågældende region ud over det antal, der ville være arbejdsløse, hvis den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent for alle regioner i EU berettiget til midler/støtte under konvergensmålet fandt anvendelse

   c) for de medlemsstater, der er defineret i artikel 8, stk. 3, vil tildelingen blive degressiv over 7 år, idet beløbet i 2007 udgør 1,2 mia. EUR, i 2008 850 mio. EUR, i 2009 500 mio. EUR, i 2010 250 mio. EUR, i 2011 200 mio. EUR, i 2012 150 mio. EUR og i 2013 100 mio. EUR.

Maksimal overførsel fra fonde, der støtter samhørigheden

7. For at bidrage til målene om, at samhørighedsfinansieringen på passende vis skal koncentreres om de mindst udviklede regioner og medlemsstater, og at ulighederne i de gennemsnitlige støtteintensiteter pr. indbygger som følge af loftet skal reduceres, vil den maksimale overførsel til hver medlemsstat være følgende:

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på under 40 % af gennemsnittet i EU-25: 3,7893 % af deres BNP

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 40 % og under 50 % af gennemsnittet i EU-25: 3,7135 % af deres BNP

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 50 % og under 55 % af gennemsnittet i EU-25: 3,6188 % af deres BNP

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 55 % og under 60 % af gennemsnittet i EU-25: 3,5240 % af deres BNP

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 60 % og under 65 % af gennemsnittet i EU-25: 3,4293 % af deres BNP

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 65 % og under 70 % af gennemsnittet i EU-25: 3,3346 % af deres BNP

   — for medlemsstater med et gennemsnitligt BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 på mindst 70 % og under 75 % af gennemsnittet i EU-25: 3,2398 % af deres BNP

   — derefter reduceres den maksimale overførsel med 0,09 procentpoint af BNP for hver stigning på 5 procentpoint i det gennemsnitlige BNI pr. indbygger (PPS) for 2001-2003 sammenlignet med gennemsnittet i EU-25.

8. De i punkt 7 ovenfor omhandlede lofter omfatter bidraget fra EFRU til finansiering af de grænseoverskridende aspekter ved det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, og instrumentet for førtiltrædelsesstøtte, og fra den del af ELFUL, der hidrører fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen samt fra EFF.

9. Kommissionens beregninger af BNP vil blive baseret på de statistikker, der blev offentliggjort i april 2005. De enkelte medlemsstaters BNP-vækstrater for 2007-2013 ifølge Kommissionens prognose fra april 2005 vil blive anvendt særskilt for hver medlemsstat.

10. Hvis det i 2010 konstateres, at en medlemsstats akkumulerede BNP i årene 2007-2009 er afveget mere end ca. 5 % fra det akkumulerede BNP, som er beregnet ifølge punkt 9 ovenfor, herunder som følge af ændringer i valutakursen, vil de beløb, der er afsat for denne periode til den pågældende medlemsstat ifølge punkt 7, blive justeret herefter. Den samlede nettovirkning af en justering — såvel positiv som negativ — må ikke overstige 3 mia. EUR. Hvis nettovirkningen er positiv, vil de samlede supplerende støttemidler under alle omstændigheder være begrænset til niveauet for uudnyttede midler i forhold til de lofter for kategori 1B for 2007-2010, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning. De endelige justeringer vil blive fordelt ligeligt over årene 2011-2013.

11. For at tage hensyn til den polske zlotys værdi i referenceperioden vil resultatet af anvendelsen af den maksimale overførsel, jf. punkt 7 i dette bilag, for Polen blive multipliceret med en koefficient på 1,04 for perioden op til den i punkt 10 omhandlede revision (2007-2009).

Yderligere bestemmelser

12. Når de »udfasningsregioner«, der er defineret i artikel 8, stk. 1, i en given medlemsstat udgør mindst en tredjedel af den samlede befolkning i de regioner, der er fuldt berettiget til mål 1-støtte i 2006, vil støttesatserne i 2007 udgøre 80 % af deres individuelle støtteintensitet pr. indbygger i 2006, i 2008 75 %, i 2009 70 %, i 2010 65 %, i 2011 60 %, i 2012 55 % og i 2013 50 %.

13. For så vidt angår overgangsordningerne i punkt 6, litra a) og b), vil udgangspunktet i 2007 for de regioner, som ikke kunne få mål 1-status i perioden 2000-2006, eller som først blev støtteberettigede i 2004, være 90 % af deres teoretiske støtteintensitet pr. indbygger for 2006 beregnet på grundlag af Berlin-støttetildelingsmetoden fra 1999, hvor deres regionale BNP pr. indbygger sidestilles med 75 % af gennemsnittet for EU-15.

14. Uanset punkt 7 vil de polske NUTS II-regioner Lubelskie, Podkarpackie, Warmínsko-Mazurskie, Podlaskie og Świętokrzyskie, hvis BNP pr. indbygger (PPS) er de fem laveste i EU-25, kunne modtage støtte fra EFRU ud over den støtte, de i øvrigt er berettiget til. Denne yderligere støtte vil beløbe sig til 107 EUR pr. indbygger i perioden 2007-2013 under konvergensmålet. Enhver forhøjelse af de beløb, der tildeles Polen i henhold til punkt 10, vil ske efter fradrag af denne yderligere støtte.

15. Uanset punkt 7 vil NUTS II-regionen Közép-Magyarország blive tildelt en supplerende beløbsramme på 140 mio. EUR i perioden 2007-2013. For denne region vil der gælde de samme bestemmelser som for regionerne i artikel 8, stk. 1.

16. Uanset punkt 7 vil NUTS II-regionen Prag blive tildelt en supplerende beløbsramme på 200 mio. EUR for perioden 2007-2013 under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse.

17. Cypern vil i 2007-2013 kunne modtage støtte fra de overgangsordninger, der finder anvendelse på de i punkt 6, litra b), omhandlede regioner, idet udgangspunktet i 2007 fastsættes i henhold til punkt 13.

18. NUTS II-regionerne Itä-Suomi og Madeira vil kunne modtage støtte i henhold til de i punkt 6, litra a), omhandlede finansielle overgangsordninger, idet de dog bevarer deres status som indfasningsregioner.

19. NUTS II-regionen De Kanariske Øer begunstiges med en supplerende beløbsramme på 100 mio. EUR for perioden 2007-2013 i overgangsstøtte, jf. artikel 8, stk. 2.

20. Regionerne i den yderste periferi, der er fastlagt i traktatens artikel 299, og de NUTS II-regioner, der opfylder kriterierne i artikel 2 i protokol 6 til traktaten om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, vil på grund af deres særlige begrænsninger kunne modtage yderligere støtte fra EFRU. Denne støtte bliver på 35 EUR pr. indbygger pr. år og lægges oven i anden støtte, som disse regioner er berettiget til.

21. For så vidt angår tildelinger i henhold til aspektet grænseoverskridende samarbejde af målet om europæisk territorialt samarbejde, jf. artikel 7, stk. 1, bliver støtteintensiteten for regioner langs de tidligere ydre landgrænser mellem EU-15 og EU-12 og mellem EU-25 og EU-2 dog 50 % højere end for de øvrige berørte regioner.

22. I anerkendelse af den særlige indsats for fredsprocessen i Nordirland tildeles et samlet beløb på 200 mio. EUR til Peace-programmet for perioden 2007-2013. Peace-programmet vil blive gennemført som et grænseoverskridende samarbejdsprogram i henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), og vil for at fremme social og økonomisk stabilitet i de pågældende regioner navnlig omfatte initiativer til at fremme samhørighed mellem lokalsamfundene. Det støtteberettigede område vil være hele Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland. Dette program vil blive gennemført i henhold til målet om europæisk territorialt samarbejde under fuld overholdelse af additionalitetsprincippet i forbindelse med strukturfondsinterventioner.

23. De svenske regioner, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, tildeles en supplerende EFRU-beløbsramme på 150 mio. EUR.

24. Uanset punkt 7 tildeles Estland, Letland og Litauen, der udgør enkeltstående NUTS II-regioner, hver en yderligere støtte på 35 EUR pr. indbygger for perioden 2007-2013.

25. De østrigske regioner, der er omfattet af målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, og som er beliggende ved EU's tidligere ydre grænser, vil blive tildelt en supplerende EFRU-beløbsramme på 150 mio. EUR. Bayern vil ligeledes blive tildelt en supplerende beløbsramme på 75 mio. EUR under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse.

26. Spanien tildeles yderligere 2,0 mia. EUR i henhold til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til fremme af forskning og udvikling i og til gavn for virksomhederne som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1080/2006. Den vejledende opdeling er 70 % til regioner, som er omfattet af konvergensmålet, jf. artikel 5, og 5 % til regioner, som er berettiget til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1, samt 10 % til regioner, som er omfattet af konkurrenceevnemålet, jf. artikel 6, og 15 % til regioner, som er berettiget til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 2.

27. Ceuta og Melilla tildeles en supplerende EFRU-beløbsramme på 50 mio. EUR i perioden 2007-2013 i overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1.

28. Italien tildeles en supplerende beløbsramme på 1,4 mia. EUR under strukturfondene, fordelt som følger: 828 mio. EUR til de regioner, der er støtteberettigede under konvergensmålet, jf. artikel 5, stk. 1, 111 mio. EUR til regioner, der er berettigede til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1, 251 mio. EUR til regioner, der er berettigede til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 2, og 210 mio. EUR til de regioner, der er støtteberettigede under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse, jf. artikel 6.

29. Frankrig tildeles yderligere 100 mio. EUR i perioden 2007-2013 i henhold til målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse i betragtning af de specielle forhold, der gælder for Korsika (30 mio. EUR) og fransk Hainaut (70 mio. EUR).

30. Der tildeles yderligere 167 mio. EUR til de østlige delstater i Tyskland, der er berettigede til støtte i henhold til konvergensmålet, jf. artikel 5, stk. 1. Der tildeles yderligere 58 mio. EUR til de østlige delstater i Tyskland, der er berettigede til overgangsstøtte i henhold til artikel 8, stk. 1.

31. Uanset punkt 7 tildeles målet om europæisk territorialt samarbejde en supplerende EFRU-beløbsramme på 300 mio. EUR, der fordeles med 200 mio. EUR til tværnationalt samarbejde som defineret i artikel 7, stk. 2, og 100 mio. EUR til interregionalt samarbejde som defineret i artikel 7, stk. 3.

BILAG III

Lofter for medfinansieringssatser

(jf. artikel 51)

Kriterier	Medlemsstater	EFRU og ESF Andel af støtteberettigede udgifter	Samhørighedsfond Andel af støtteberettigede udgifter
1) Medlemsstater, hvis BNP pr. indbygger for perioden 2001-2003 var mindre end 85 % af gennemsnittet for EU-25 i samme periode.	Den Tjekkiske Republik, Estland, Grækenland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet	85 % for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	85 %
2) Andre end de under 1) omhandlede medlemsstater, der kan modtage overgangsstøtte fra Samhørighedsfonden fra den 1. januar 2007.	Spanien	80 % for konvergensmålet og indfasningsregionerne under målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse 50 % for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse uden for indfasningsregionerne.	85 %
3) Andre end de i 1) og 2) omhandlede medlemsstater.	Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.	75 % for konvergensmålet	—
4) Andre end de i 1) og 2) omhandlede medlemsstater.	Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige	50 % for målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	—
5) Regioner i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2, der modtager den yderligere tildeling til disse regioner, jf. punkt 20 i bilag II.	Spanien, Frankrig og Portugal	50 %	—
6) Regioner i den yderste periferi som omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2.	Spanien, Frankrig og Portugal	85 % for konvergensmålet og målet om regional konkurrenceevne og beskæftigelse	—

BILAG IV

Udgiftskategorier

(omtalt i artikel 9, stk. 3)

	Mål: Konvergens og regional konkurrenceevne og beskæftigelse
	Mål: Konvergens og de i artikel 8, stk. 2, omhandlede regioner, jf. dog beslutningen truffet i henhold til artikel 5, stk. 3, sidste afsnit, i forordning (EF) nr. 1080/2006
Kode	Prioriterede temaer
	Forskning og teknologisk udvikling (FTU), innovation og iværksætterånd
01	FTU-aktiviteter i forskningscentre
02	FTU-infrastruktur (herunder anlægs-, instrumenterings- og højhastighedscomputernetværker, der forbinder forskningscentre) og kompetencecentre inden for en bestemt teknologi
03	Teknologioverførsel og forbedring af samarbejdsnetværker mellem små og mellemstore virksomheder (SMV'er), mellem disse og andre virksomheder og universiteter, alle former for post-gymnasiale uddannelsesinstitutioner, regionale myndigheder, forskningscentre og videnskabelige og teknologiske byer (videnskabelige og teknologiske parker, teknikerbyer, osv.)
04	Bistand til FTU, især i SMV'er (herunder adgang til FTU-tjenester i forskningscentre)
05	Avancerede støttetjenester for firmaer og grupper af firmaer
06	Bistand til SMV'er til fremme af miljøvenlige produkter og produktionsprocesser (indførelse af effektive miljøforvaltningssystemer, vedtagelse og anvendelse af forureningsforebyggelsesteknologier, integration af rene teknologier i firmaets produktion)
07	Investering i firmaer, der er direkte forbundet med forskning og innovation (innovative teknologier, universiteters oprettelse af nye firmaer, eksisterende FTU-centre og firmaer osv.)
08	Anden investering i firmaer
09	Andre foranstaltninger til fremme af forskning og innovation og iværksætterånd i SMV'er
	Informationssamfundet
10	Telefoninfrastruktur (herunder bredbåndsnet)
11	Informations- og kommunikationsteknologi (adgang, sikkerhed, interoperabilitet, risikoforebyggelse, forskning, innovation, e-indhold osv.
12	Informations- og kommunikationsteknologi (TEN-ikt)
13	Tjenester og anvendelser for borgerne (e-sundhed, e-forvaltning, e-learning, e-inddragelse osv.)
14	Tjenester og anvendelser for SMV'er (e-handel, uddannelse og erhvervsuddannelse, oprettelse af netværker osv.)
15	Andre foranstaltninger til forbedring af SMV'ers adgang til og effektive anvendelse af ikt

	Transport
16	Jernbaner
17	Jernbaner (TEN-T)
20	Motorveje
21	Motorveje (TEN-T)
26	Multimodal transport
27	Multimodal transport (TEN-T)
28	Intelligente transportsystemer
29	Lufthavne
30	Havne
32	Indenlandske vandveje (TEN-T)
	Energi
34	Elektricitet (TEN-E)
36	Naturgas (TEN-E)
38	Olieprodukter (TEN-E)
39	Vedvarende energi: vind
40	Vedvarende energi: sol
41	Vedvarende energi: biomasse
42	Vedvarende energi: vandkraft, jordvarme m.m.
43	Energieffektivitet, kombineret kraftvarme, energiforvaltning
	Miljøbeskyttelse og risikoforebyggelse
52	Fremme af ren bytransport
	Forøgelse af arbejdstageres, firmaers, virksomheders og iværksætteres tilpasningsevne
62	Udvikling af systemer og strategier for livslang læring i firmaer, uddannelse og tjenester for de ansatte til fremme af deres evne til at tilpasse sig forandringer, fremme af iværksætterånd og innovation
63	Udvikling og udbredelse af nyskabende og mere produktive former for arbejdstilrettelæggelse
64	Udvikling af særlige tjenester for beskæftigelse, uddannelse og støtte i forbindelse med omstrukturering af sektorer og firmaer og udvikling af systemer til at komme økonomiske forandringer og fremtidige krav i forkøbet med hensyn til jobs og færdigheder
	Forbedring af adgangen til beskæftigelse og bæredygtighed
65	Modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedets institutioner
66	Gennemførelse af aktive og forebyggende foranstaltninger på arbejdsmarkedet
67	Foranstaltninger til fremme af aktiv aldring og forlængelse af arbejdslivet
68	Støtte til selvstændig erhvervsvirksomhed og virksomhedsoprettelse
69	Foranstaltninger, der kan forbedre kvinders adgang til beskæftigelse og vedvarende øge deres erhvervsdeltagelse og avancementsmuligheder, mindske den kønsbaserede opdeling af arbejdsmarkedet og gøre det lettere at forene arbejde og privatliv som f.eks. lettere adgang til børnepasning og pleje af pårørende
70	Specifikke foranstaltninger, der kan øge vandrende arbejdstageres erhvervsdeltagelse og derved styrke disses sociale integration

	Forbedring af mindre gunstigt stillede personers sociale inddragelse
71	Måder, hvorpå dårligt stillede personer kan integreres og vende tilbage til arbejdsmarkedet; bekæmpelse af forskelsbehandling ved ansættelser og avancementsmuligheder og fremme af accept af forskellighed på arbejdspladsen
	Forbedring af den menneskelige kapital
72	Udarbejdelse, indførelse og gennemførelse af reformer i de almene og erhvervsfaglige uddannelsessystemer med henblik på at øge beskæftigelsesegnetheden gennem større arbejdsmarkedsrelevans i de grundlæggende almene uddannelser og erhvervsuddannelser og gennem ajourføring af undervisernes kvalifikationer med henblik på innovation og en videnbaseret økonomi
73	Foranstaltninger, der kan øge deltagelse i almen og erhvervsfaglig uddannelse gennem hele livet, bl.a. gennem foranstaltninger til at nedbringe det antal elever, der går tidligt ud af skolen, og mindske kønsbaseret opdeling af fag samt øge adgangen til og højne kvaliteten af den grundlæggende uddannelse, de faglige uddannelser, ungdomsuddannelserne og erhvervsuddannelserne
74	Udvikling af det menneskelige potentiale inden for forskning og innovation, navnlig gennem postgraduate studier og forskeruddannelse og netværksaktiviteter mellem universiteter, forskningscentre og virksomheder